**Nr. 11.** **Brześć nad Bugiem, dn. 15. grudnia 1926 r.** **Rok VI.**

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n|B., Poleski Urząd Wojewódzki.

**Cena jednego egzemplarza: 75 gr. — Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zgubieniu dokumentów 2 zł., za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za wiersz szpaltowy ogłoszeń reklamowych 50 gr.**

### TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:



### TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO:

# DZIAŁ URZĘDOWY.

## I.

135.

**Okólnik Nr. 88. Wojewody Poleskiego z dnia 25.XI.1926 r. Nr. I-Og. 20763|26. w sprawie najbliższych zadań administracji ogólnej.**

Do wszystkich Panów Starostów

Województwa Poleskiego.

Niezmiernie ważne zadania, jakie w całokształcie działalności administracji państwowej przypadają do spełnienia władzom administracji ogólnej, zwłaszcza w chwili tak ważnej dla państwa jak obecna, nakładają na P. P. Starostów obowiązek zwrócenia szczególnej uwagi na prawidłowe funkcjonowanie podległych im organów.

Zupełne usprawnienie machiny administracyjnej jest oczywiście zależne od daleko idących zmian organizacyjnych. Wiele z tych zmian Rząd, w ramach uzyskanych pełnomocnictw, przeprowadzi w drodze rozporządzeń, zwłaszcza w zakresie ujednolicenia i uporządkowania ustawodawstwa.

Niezależnie od tego i w ramach obecnej organizacji bez wątpienia istnieje wiele — częściowo niewyzyskanych—możliwości podniesienia sprawności urzędowania władz administracyjnych zarówno w stosunkach wzajemnych między urzędami, jak i w stosunku do ludności.

Stosownie do wskazówek, zawartych w okólniku Nr. 112. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12.X-1926 r. Nr. O. L. 5379, udzielam P.P. Starostom następujących dyrektyw w sprawie najbliższych zadań administracji ogólnej:

### I. Etaty i kredyty.

W pierwszym rzędzie należy wyzyskać te momenty organizacyjne, które dadzą się zrealizować w ramach obecnych etatów oraz kredytów na wydatki rzeczowe, gdyż ze względu na finansową sytuację państwa jakiekolwiek powiększenie kredytów na wydatki osobowe lub rzeczowe jest nieaktualne, a przeciwnie Rząd zmuszony był wydać zarządzenia w kierunku redukcji.

### II. Racjonalny podział sił urzędniczych.

Zasadniczym postulatem w zakresie wewnętrznej organizacji urzędów jest racjonalny podział urzędników między II i I instancję.

Mając na uwadze znaczne obarczenie Starostw obowiązkami służbowemi oraz dążąc do zwiększenia etatów personalnych Starostw kosztem oszczędnosci personelu w Urzędzie Wojewódzkim, żądam od P.P. Starostów, by ze swej strony starali się nadal wnikać w faktyczne kwalifikacje podwładnego im personelu i stosownie do tych kwalifikacyj ustalali podział pracy.

### III. Wydajność pracy.

Podniesienie wydajności pracy jest nakazem chwili. Powołując się na wydane już w tym względzie zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego, przypominam P. P. Starostom potrzebę:

a) ścisłego przestrzegania obowiązujących godzin urzędowych,

b) zwrócenia szczególniejszej uwagi na dokładne zaznajamianie się urzędników z obowiązującemi przepisami oraz osobistej kontroli tych wiadomości,

c) unikania zbędnej korespondencji, zwłaszcza informacyjnej, przedstanowczej oraz zbytecznego niejednokrotnie zwracania się do Urzędu Wojewódzkiego o wyjaśnienia w sprawach wyczerpująco przepisami unormowanych,

d) czuwania nad tem, by w miarę możności, każda sprawa załatwiana była odrazu w sposób ostateczny,

e) przestrzegania, by korespondencja informacyjna, o ile jest niezbędna, ujmowała odrazu wszystkie szczegóły potrzebne do ostatecznego załatwienia.

Przewlekanie spraw przez ich połowiczne załatwianie nie może być bezwarunkowo tolerowane.

Należy oczekiwać zarządzeń, które uproszczą znacznie dotychczasowy sposób wzajemnej korespondencji władz administracyjnych oraz urzędów wszystkich resortów między sobą i dopuszczą częściowe ominięcie często zbyt długiej t. zw. drogi służbowej.

### IV. Środki łączności.

We wzajemnych stosunkach urzędów powinne być, w miejsce pisemnej korespondencji, jaknajdalej wyzyskane nowoczesne środki łączności (telefony) oraz osobisty kontakt naczelników władz.

### V. Uproszczenie ewidencyj.

Nadmierna ilość ewidencyj, prowadzonych przez władze administracyjne stanowi również pole do dalszych uproszczeń. Niezależnie zatem od wydanych już w tym względzie zarządzeń zechcą P. P. Starostowie w miarę nasuwających się w praktyce spostrzeżeń, przedkładać Urzędowi Wojewódzkiemu umotywowane wnioski.

### VI. Dekoncentracja kompetencji.

Przewidywane jest przekazanie znacznego zakresu kompetencji władzom administracyjnym I instancji, co przyczyni się do zmniejszenia obiegu aktów.

### VII. Perjodyczne wykazy, terminy dla załatwień pilnych oraz sprawozdania o wykonaniu poleceń.

Pilnując, ażeby Starostwa nie były obarczane bez potrzeby sporządzaniem perjodycznych wykazów, by terminy dla załatwień pilnych wyzna-

czano P. P. Starostom licząc się z możliwością wykonania polecenia i ażeby nie ponaglano Starostów bez potrzeby, nadto bacząc, by sprawozdań o wykonaniu poleceń żądano od P. P. Starostów tylko w wypadkach szczególnie ważnych, podyktowanych istotną potrzebą,— żądam by P.P. Starostowie ze swej strony dołożyli wszelkich starań w kierunku wyczerpującego, szybkiego oraz terminowego załatwiania spraw.

## VIII. Zadania instrukcyjne inspekcji starostw.

Niezmiernie ważną rolę w zakresie poprawy organizacji i sposobu urzędowania władz administracyjnych I. instancji, odgrywają inspekcje i lustracje starostw.

Głównem zadaniem inspekcji jest sięgnąć głębiej w istotę urzędowania starostw, zwłaszcza co do sumiennego i fachowego opracowywania referatów oraz rozwinąć odrazu odpowiednią działalność instrukcyjną w kierunku załatwiania spraw w sposób żywotny.

Skuteczność tej działalności zależy w pierwszym rzędzie od racjonalnej współpracy P.P. Starostów, która polegać ma na osobistem dopilnowaniu, ażeby wytknięte przez inspekcje braki, usuwane były doraźnie-względnie, by zakreślone w tym celu terminy były bezwarunkowo dochowane.

## IX. Zjazdy Starostów.

Szczególną wagę przykładam do bezpośredniego kontaktu z P.P. Starostami w formie zjazdów Starostw. Pojęciu o zadaniach P.P. Starostów na zjazdach dałem wyraz w zarządzeniu mojem z dn. 27.X-1926 r. Nr. I-Og. 21101|26.

W tem miejscu podkreślam jedynie konieczność rzeczowego przygotowania materjałów na zjazdy i terminowego przesyłania odnośnych sprawozdań, będących podstawą do opracowania programu obrad.

## X. Kontakt z ludnością.

O ile w stosunku Urzędu Wojewódzkiego do Starostw naczelną, ze stanowiska organizacyjnego, zasadą powinno być ograniczenia korespondencji do granic niezbędnej potrzeby, o tyle w urzędowaniu starostw, naczelną zasadą musi być utrzymanie **możliwie ścisłego bezpośredniego kontaktu z ludnością** i ujmowanie spraw w sposób szybki i życiowy a unikanie załatwień papierowych.

Taki sposób traktowania spraw przyczyni się do znacznego zmniejszenia tego balastu aktów, jaki obecnie ciąży nad urzędowaniem starostw.

W myśl powyższej zasady zarządzam co następuje:

## XI. Ułatwienia dla ludności:

### a) Przyjmowanie interesantów.

Celem wprowadzenia najdalej idących ułatwień dla interesantów, przybywających do starostw, zwłaszcza interesantów niezamieszkałych w siedzibie starostw — wprowadzą P. P. Starostowie niezwłocznie system przyjmowania interesantów zamiejscowych w godzinach urzędowych **bez ograniczenia**, ponadto zaś w dni targowe oraz przy sposobności liczniejszych zjazdów w miejscu siedziby starostw, poczynią P. P. Starostowie odpowiednie przygotowania tak, by zgłaszający się interesanci mogli w ciągu dnia w całości sprawę załatwić i uzyskać ostateczną decyzję.

### b) Przyjmowanie podań i próśb.

Jako dalsze ułatwienie dla ludności, zastosują P. P. Starostowie przyjmowanie protokularne podań i próśb oraz, w sprawach typowych, udostępnienie druków schematycznych.

### c) Zjazdy wójtów.

Wójtów i burmistrzów miast niewydzielonych, jako przedstawicieli podstawowej jednostki administracyjnej, należy na perjodycznych zjazdach informować o zasadniczym kierunku polityki państwowej, instruować w sprawach uproszczenia organizacji pracy w urzędach gminnych, zwiększenia jej wydajności i usunięcia szkodliwego biurokratyzmu. Na podstawie wniosków wysnutych ze sprawozdań inspektorów samorządu gminnego i spostrzeżeń referentów starostw i wydziałów powiatowych, należy na zjazdach omawiać sprawy zasadnicze, wspólne dla wszystkich gmin i ustalać jednolite normy postępowania oraz zasięgać opinji w sprawach, które mają być przedmiotem projektowanych zarządzeń.

Zjazdy te muszą być poważnie przygotowane przez szczegółowe opracowanie materjałów, analogicznie do zjazdów starostów, protokuły zaś przekładane Urzędowi Wojewódzkiemu.

### d) Zebrania sołtysów.

Zebrania sołtysów są jednym z najważniejszych sposobów podawania do wiadomości ludności wiejskiej, obowiązujących przepisów, norm i zarządzeń, oraz zaznajamiania się z jej potrzebami i życzeniami.

Należy opracować instrukcję dla wójtów i sekretarzy gminnych ze wskazówkami jak zebrania te organizować i prowadzić oraz polecić inspektorom samorządu gminnego, aby w czasie każdej lustracji lub dłuższego pobytu w gminie polecali zwoływać zebrania dołtysów i pouczal. praktycznie sekretarzy, jak je prowadzić należyi

### e) Odprawy Komendantów posterunków P.P.

Jednym ze środków nawiązania pośredniego kontraktu z ludnością jest odpowiednie pouczanie komendantów posterunków P. P. na perjodycznych odprawach, które ze względu na bardzo ważną rolę, jaką mogą odegrać w ustosunkowaniu się ludności do władz, winny odbywać się stale w obecności P. P. Starostów lub ich zastępców nie rzadziej niż raz na miesiąc.

Na odprawach tych należy kłaść szczególny nacisk na znajomość przez Komendantów posterun-

ków, najważniejszych przepisów prawnych, z któremi, ze względu na rodzaj służby swojej muszą się oni stale stykać, jak również na konieczność taktownego i życzliwego odnoszenia się do ludności.

Winno się również bezwzględnie wymagać od każdego komendanta posterunku, by nie zadowalniał się formalistycznem i biurokratycznem wykonaniem otrzymywanych poleceń, lecz starał się dokładnie poznać nastroje ludności oraz jej najbardziej palące bolączki i potrzeby.

### f) Objazdy powiatów.

Przy sposobności objazdów powiatów winni P. P. Starostowie, nie ograniczając sie do strony reprezentacyjnej,—przyjmować interesantów, wysłuchiwać ich życzeń i w ten sposób utrzymywać żywszy kontakt z ludnością powiatu.

### g) Roki urzędowe, urzędnicy objazdowi.

Niezależnie od tego, uważam za rzecz niezbędną, ażeby zwłaszcza w powiatach rozleglejszych, niektóre kategorje spraw były załatwiane na miejscu w gminach za pośrednictwem **urzędników objazdowych,** czy w formie t. zw. **roków urzędowych.**

Odbywanie takich objazdów względnie roków urzędowych, jakkolwiek wymaga delegowania na miejsce poważnych i rutynowanych urzędników i odrywania ich tem samem od pracy w starostwie, w rzeczywistości nie powinno wywoływać trudności, ponieważ doprowadza w praktyce do załatwiania na miejscu b. dużej ilości spraw, zmniejsza zakres korespondencji, a tem samem zmniejsza zakres czynności w starostwach zarówno referendarskich jak kancelaryjnych.

### h) Sprawy karno-administracyjne.
### Doraźne mandaty karne.

Przy załatwianiu spraw karno-administracyjnych, które nadają się szczególnie do załatwiania przez urzędników objazdowych, należy pamiętać o tem, że istota karania administracyjnego nie polega na dotkliwości tych kar, lecz raczej na tem, ażeby kary drobne były nakładane szybko i bezpośrednio.

Znaczny postęp w tej dziedzinie stanowi racjonalne stosowanie przepisów o t. zw. **doraźnych mandatach karnych.** Przypominam w tym względzie zarządzenie P. U. W. Nr. II. A. K. — 10790/26 z dn. 16.X-26 r.

## III. Stosunek władz administracyjnych I instancji do urzędów z resortów t. zw. niezespolonych.

W stosunku do urzędów z resortów t. zw. niezespolonych, obowiązani są P. P. Starostowie do utrzymania ścisłej harmonji, łączności i współpracy.

Obowiązujące dotychczas przepisy w szczególności zaś uchwała Rady Ministrów w sprawie zebrań perjodycznych w powiatach (odnośne zarządzenie P. U. W. z dnia 15.V-1926 r. Nr. I-Og. 8094/26), zapewniają P. P. Starostom, jako reprezentantom Rządu oraz szefom władz administracji ogólnej poważne i wpływowe stanowisko w odniesieniu do całej administracji państwowej. Obowiązkiem P. P. Starostów jest korzystać z powyższych uprawnień w sposób taktowny i oględny i unikać wszystkiego, co mogłoby poderwać powagę władz administracyjnych I instancji a zwłaszcza, co świadczyłoby o traktowaniu spraw przez te władze w sposób nieżyczliwy lub biurokratyczny.

Zebrania perjodyczne Naczelników władz pod przewodnictwem P. P. Starostów nadają się szczególniej do uzgodnienia poglądów i załatwiania wielu spraw w drodze ustnego porozumienia, bez potrzeby osobnej korespondencji.

Jest rzeczą rozumiejącą się samą przez się, iż zasada wewnętrznej zgody i harmonji, będąca obowiązkiem w stosunku do działów administracji niezespolonych, musi znaleźć pełne zastosowanie przedewszystkiem w obrębie samych władz administracyjnych I instancji, które jednoczą w sobie organizacyjnie sprawy różnych resortów, załatwiane przez urzędników o różnem wykształceniu fachowem i pozostających na etatach różnych Ministerstw.

Jak z jednej strony nie może być mowy o zaznaczaniu się w obrębie władz I. instancji jakichkolwiek separatyzmów resortowych oraz o jakiemkolwiek podkreślaniu odrębnej odpowiedzialności, poza odpowiedzialnością starostów, tak z drugiej strony obowiązkiem P. P. Starostów jest baczyć, by w obrębie jednolitej organizacji, reprezentowanych przez nich władz administracyjnych I. instancji — wszystkie gałęzie służby miały zapewnione warunki korzystnego i swobodnego rozwoju oraz, by ich specjalne fachowe potrzeby były uwzględniane.

W końcu podkreślając ważność wskazanych wyżej zadań oraz rolę P. P. Starostów w ich zrealizowaniu, polecam równocześnie zwrócić uwagę podwładnych urzędników i urzędów, iż chwila obecna, szczególnie doniosła w życiu naszego Państwa nakłada na wszystkich funkcjonarjuszów władz administracyjnych obowiązek wytężenia wszystkich sił, celem utrzymania administracji państwowej na wysokości powierzonego jej zadania.

Wojewoda:
*(—) Jan Krahelski.*

136.

**Decyzja Wojewody Poleskiego z dnia 30.XI-1926 r. Nr. II-O. A. 13590/26 w przedmiocie unieważnienia uchwał, podjętych na posiedzeniu Rady Miejskiej miasta Brześcia n Bugiem w dniu 13. listopada 1926 r.**

Na zasadzie art. 16, 37, 63, 67 p. 3. i 68 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich o ustawie miejskiej z dnia 14.VIII-1919 r. (Dz. Urz. Z. C Z. W. Nr. 12 poz 99) w wyko-

naniu prawa nadzoru nad samorządem miejskim postanawiam unieważnić wszystkie uchwały zapadłe na posiedzeniu Rady Miejskiej miasta Brześcia n. Bugiem w dniu 13 listopada r. b.

Przeciwko powyższej decyzji przysługuje prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia Magistratowi miasta Brześcia n.B. decyzji. Odwołanie winno być wniesione pryez Poleski Urząd Wojewódzki.

UZASADNIENIE

Art. 16 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich o ustawie miejskiej z dnia 14.VIII 1919 r. stanowi, że członek Rady Miejskiej, który pozostaje w stosunkach prawnych z gminą jako przedsiębiorca (dostawca lub dzierżawca), „nie może sprawować swego urzędu, dopóki trwa wspomniany stosunek i dopóki rachunki zeń wynikające nia będą ostatecznie uregulowane". Z wyrażonej w art. 16 zasady wypływa wniosek, że wszelkie uchwały powzięte w obecności takiego radnego stanowią naruszenie obowiązującej ustawy niezależnie od tego, czy w przedmiocie obrad był bezpośrednio lub pośrednio zainteresowany. Przepis art. 16 jest tak stanowczy, że ustawodawca nie przewidział w rozporządzeniu żadnego odrębnego rygoru, gwarantującego przestrzeganie art. 16 i nie uczynił decyzji w tym przedmiocie zależną—jak w innych wypadkach— od swobednego uznania władzy nadzorczej, lecz naruszenie art. 16 objął ogólną normą, przewidzianą w art. 67 p. 3 rozporządzenia i nakazał władzy nadzorczej uchwały zapadłe z pominięciem art. 16 unieważnić bez względu na jej własny pogląd na sprawę.

Posiedzenie Rady Miejskiej miasta Brześcia n.B. z dn. 13 listopada 1926 r. odbyło się przy pełnym komplecie 31 radnych, pomiędzy którymi obecnym był również radny Szloma v. Salomon Grynberg.

Radny Grynberg pozostawał na zasadzie umowy, zawartej w dniu 19.VIII 1925 roku w stosunkach prawnych z Magistratem miasta Brześcia n.B., jako przedsiębiorca budowlany. Przyjęte przez Radnego Grynberga roboty nie zostały do dnia dzisiejszego wykonane ani też zostały uregulowane rachunki, wynikające z zawartej umowy. Umówiona pomiędzy magistratem, a Grynbergiem suma, należna za wykonanie robót, wynosiła kwotę 89.070 zł., do której to sumy doliczoną została w myśl uchwały Magistratu z dnia 11.VIII-1926 r. procentowa podwyżka w kwocie 7.963 zł. 21 gr. Z zawartej umowy płynęły wzajemne prawa i zobowiązania.

W dniu 11 listopada r. b., t. j. dwa dni przed omawianem tutaj posiedzeniem Rady Miejskiej, odstąpił radny Grynberg drogą formalnej cesji na rzecz firmy pod nazwą „Spółdzielcze Zrzeszenie Rzemieślników Budowlanych w Brześciu n.Bugiem" przyjęte roboty budowlane. przypadające mu za te roboty należności, uchwaloną przez Magistrat podwyżkę oraz kaucję w wysokości 3.250 zł.

Cesja ta ma charakter aktu jednostronnego, którym Grynberg miał prawo samodzielnie przelać na rzecz osoby trzeciej prawa, przysługujące mu w stosunku do Magistratu. Nie zwalniała go ona jednak od zobowiązań, ciążących na nim w stosunku do Magistratu z tytułu zawartej umowy oraz wykonanych robót gdyż w myśl podstawowych zasad prawa cywilnego zastąpienie osoby „zobowiązanego" (dłużnika) przez inną osobą może nastąpić jedynie i wyłącznie za zgodą „uprawnionego" (wierzyciela). W danym wypadku Magistrat jako „uprawniony" (wierzyciel) żadnym aktem nie wyraził zgody za przelew zobowiązań radnego Grynberga. wskutek czego cesja nie pociągnęła w tym względzie żadnych skutków prawnych: Radny Grynberg nie przestał być przeto w stosunkach prawnych z Magistratem m. Brześcia n.B. i wzajemne rachunki nie mogą uchodzić za ostatecznie uregulowane.

Omówioną wyżej cesją z dnia 11.XI r. b. przelał radny Grynberg swe prawa na rzecz „Zrzeszenia Rzemieślników Budowlanych w Brześciu n. B.", w którem pozostaje na stanowisku Dyrektora firmy, otrzymując za sprawowane obowiązki wynagrodzenie w wysokości 5 proc. od sumy obrotowej. W ten sposób radny Grynberg pozostaje wobec Magistratu i nadal nie tylko w charakterze osoby zobowiązanej ale również w charakterze osoby uprawnionej.

Z opisanego tutaj stanu rzeczy wynika. że stan faktyczny ujęty w art. 16 rozporządzenia zaistniał w całej rozciągłości i trwa do dnia dzisiejszego.

Ustawodawca, stanowiąc art. 16 rozporządzenia, zamierzał zabezpieczyć zupełną niezależność materjalną radnych od gminy. Skoro więc radny Grynberg do dnia dzisiejszego nie przestał być materjalnie zależnym od Magistratu m. Brześcia n.B., nie mógł na czas trwania tego stosunku zależności wykonywać mandatu radnego. Tem samem formalna strona uchwał, zapadłych w dniu 13.XI-1926 r., narusza obowiązującą ustawę: zaistniał więc stan określony art. 67 p. 3 rozporządzenia.

Udział osoby zainteresowanej materjalnie w podejmowaniu uchwał tak doniosłych dla samorządu miejskiego, jak uchwały zapadłe na posiedzeniu w dniu 13 listopada r. b., odbiera tym uchwałom wymaganą cechę pełnego objektywizmu, jaki stanowić musi konieczną podstawę wykonywanej przez radnego funkcji głosowania. Zapadające tą drogą uchwały podważają autorytet reprezentacyjny organów samorządowych i osłabiają zaufanie społeczeństwa do ich bezstronności, a tem samem muszą być uznane za wyraźnie dla miasta szkodliwe. (art. 68 p. 1).

Wojewoda:
(—) *Jan Krahelski.*

137.

**Okólnik Nr. 82 Wojewody Poleskiego z dnia 10 listopada 1926 r. do P.P. Starostów Województwa Poleskiego w sprawie używania języka urzędowego w świadectwach pochodzenia na zwierzęta domowe.**

Urząd Wojewódzki w instrukcji swej o paszportach bydlęcych, ewentualnie o wydaniu świa-

dectw pochodzenia zwierząt domowych, która to instrukcja w swoim czasie została przesłana P.P. Starostom przy piśmie z dn. 3.X-22 r. za Nr. VIII-9171 dopuścił czasowo w drodze wyjątku ze względu na miejscowe warunki, ażeby sołtysi, jeśli nie władają sami językiem polskim w piśmie lub nie mogą posiłkować się osobami znającemi język polski, wypisywali odpowiednie dane w świadectwach pochodzenia na zwierzęta w języku białoruskim, ukraińskim względnie rosyjskim.

Szło głównie o to, by ludność miejscową przyzwyczaić do dokumentów sanitarno-weterynaryjnych, których w tej formie dokąd nie było za czasów b. zaboru rosyjkiego.

Ponieważ ludność miejscowa niepolska za okres 7 letni rządów Polskich już dostatecznie język polski sobie przyswoiła, - następnie ponieważ świadectwa pochodzenia zwierząt są dokumentami urzędowymi i jako takowe winny być, stosownie do art. 1 ustawy językowej z dn. 31.VIII 24 r. (Dz. Ust. Nr. 73 za 1924 r. poz.-723 oraz przepisów wykonawczych Rady Ministrów z dn. 24.IX.25 r. (Dz. Ust. Nr. 85 poz. 720) do tej ustawy, sporządzane w języku polskim, a nie pisane po rosyjsku, ukraińsku lub białoruski, przeto niniejszem polecam wydać niezwłocznie na podstawie cytowanej ustawy językowej i niniejszego okólnika zarządzenie, by świadectwa pochodzenia zwierząt były wypełniane w języku urzędowym t. j. polskim, a nie w innych językach narodowościowych.

Szczególnie należy baczyć, by na zwierzęta, wywożone zagranicę, przez przeoczenie nie były dopuszczane świadectwa pochodzenia zwierząt wypisane w języku nie polskim.

Jednocześnie niniejszym okólnikiem odwołuję ustępy w przepisach o paszportach bydlęcych z dn. 3.X.1922 r. za Nr. VIII-9171 dotyczące dopuszczenia używania oprócz języka państwowego nadto języka rosyjskiego, białoruskiego i ukraińskiego przez sołtysów przy wypełnieniu świadectwa pochodzenia zwierząt domowych.

Nadto polecam, by wszyscy powiatowi lekarze wet. oraz inni kontrolujący naładunek i wyładunek zwierząt domowych na stacjach kolejowych i w innych wypadkach, jak i organa i funkcjonarjusze policji państwowej, urzędy gminne, magistraty zwracali uwagę na to, by omawiane świadectwa pochodzenia zwierząt były wypisywane tylko po polsku a o wszystkich niedokładnościach i sposobie wypełniania i wydawania tych świadectw przez sołtysów i inne osoby meldowano każdorazowo P.P. Starostom.

Wojewoda:
(—) J. *Krahelski*

138.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 13.XI-1926 r. Nr. VI-3276|Wet. w sprawie uchylenia rozporządzenia Nr. 2431|Wet. ex 1926 r. o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt domowych w powiecie Kosowskim.**

Wobec wygaśnięcia pryszczycy w powiecie Kosowskim na podstawie par. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.III-1926 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. Nr. 39 za 1921 r. poz. 235) i art. 1123 Ustawy Lek. Tom XIII. Zb. Praw b. ces. ros., wyd. 1905 r., niniejszem odwołuję rozporządzenie moje w danym przedmiocie z dnia 12-go sierpnia 1926 r. za Nr. 2431|Wet.

Wojewoda:
(—) J. *Krahelski.*

139.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 13.XI-1926 r. Nr. IV-3550|Wet. w sprawie zwalczania pryszczycy (choroby pyska i racic) u zwierząt domowych w powiecie Kobryńskim.**

Na podstawie par. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. Nr. 39 za 1921 r. poz. 235) i stosownie do art. 1139 i 1123 Ustawy Lekarskiej Tom XIII Zbioru Praw b. Ces. Ros., wyd 1905 r. oraz par. 13 postanowień obowiązujących do tej ustawy, ogłaszam całą gminę Zbirogowską, powiatu Kobryńskiego ze wszystkiemi położonemi w niej miejscowościami za zapowietrzoną pryszczycą, rozciągając jednocześnie niniejszem rozporządzeniem wszystkie rygory rozporządzenia mego w danej sprawie z dnia 7-go października 1926 r. za Nr. VI-3015-Wet. na gminę Zbirogowską.

Wojewoda:
*wz* (—) *Dr. Żymirski.*

140.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 13.XI-1926 r. Nr. VI-3475 Wet. w sprawie zwalczania pryszczycy (choroby pyska i racic) u zwierząt domowych w powiecie Stolińskim.**

1) Na podstawie par. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. 39 za 1921 r. poz. 235) i stosownie do art. 213 postanowień obowiązujących do tej ustawy, wobec ujawnienia i szerzenia się pryszczycy, ogłaszam gminę Chorską i m. Dawidgródek, pow. Stolińskiego za zapowietrzone pryszczycą.

2) Wszyscy do kogo to należy, winni pod względem zwalczania i tłumienia tej epizoocji stosować się do obowiązujących dotychczas przepisów weterynaryjno-policyjnych, podanych do wiadomości w obwieszczeniu mojem Nr. 42 z dnia 28-go kwietnia 1925 r. (Dz. Urzędowy Wojew. Nr. 5 za 1925 r. poz. 68).

3) Jednocześnie zakazuję w gminie Chorskiej i m. Dawidgródku w miejscowościach zapowietrzonych wprowadzania, wyprowadzania i przeprowadzania zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, trzody chlewnej) oraz wywożenia i przewożenia pasz objętościowych (słomy, siana).

4) Wzbraniam na terenie gm. Chorskiej i m. Dawidgródka odbywania targów i jarmarków na zwierzęta racicowe oraz pokazów hodowlanych zwierząt racicowych.

5) Wyjątek stanowi bydło rzeźne dla potrzeb ludności zapowietrzonych miejscowości, wyprowadzane z zagród wolnych od zarazy wprost do rzeźni, pozostającej pod dozorem lekarza wet. na niezwłoczny ubój i kryte prócz świadectw pochodzenia, świadectwami lekarsko-weterynaryjnemi, oraz pasza objętościowa, wywożona za zgodą Starosty z miejscowości wolnej od pryszczycy na potrzeby ludności i instytucji rządowych oraz wojska w powiecie. Na wywóz do innych Województw i powiatów zwierząt racicowych i paszy z gminy Chorskiej i m. Dawidgródka, w razie koniecznej potrzeby, zezwolenia będzie wydawał Urząd Wojewódzki.

6) Na podstawie reskryptu Min. Rol. i D. P. z dnia 25.XI-25 r. Nr. 2922-W-I, zamykam cały powiat Stoliński ze wszystkiemi stacjami kolejowemi w powiecie dla wywozu zwierząt racicowych zagranicę.

7) Winni niezachowania niniejszego rozporządzenia będą pociągnięci do sądowej odpowiedzialności na zasadzie art. 138 K. K.

8) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia aż do odwołania.

Wojewoda:
w|z (—) *Dr. Żymirski.*

141.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-1926 r. Nr. VI-3608|Wet. w sprawie zdjęcia kontumacji (kwarantanny) w mieście Brześciu oraz w powiatach Brzeskim i Stolińskim, ustanowionej z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.**

Wobec stłumienia zarazy płucnej bydła rogatego w mieście Brześciu oraz powiatach Brzeskim i Stolińskim, na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Ust. Nr. 39 za 1921 r. poz. 235) i stosownie do rozporządzenia Min. Rol. i D. P. w Dz. Ust. Nr. 49 za 1920 r. poz. 302 i Dz. Ust. Nr. 4 za 1922 r. poz. 30, niniejszem:

1) Ogłaszam wszystkie miejscowości Województwa, uznane dotąd za zapowietrzone zarazą płucną bydła rogatego, jako wolne od tej zarazy i przenoszę je ze ściślejszego rejonu do obszerniejszego rejonu, zagrożonego zarazą płucną, z zachowaniem obowiązujących w obszerniejszym rejonie przepisów sanitarno-wet. (art. 17 powyższego rozporządzenia Min. Rol. i D. P. w Dz. Ust. Nr. 49 za 1920 r. poz. 302).

2) Przewóz bydła kolejami, przepęd, oraz targi i jarmarki na bydło rogate, o ile niema ustanowionych ograniczeń w tym względzie z powodu innych panujących jednocześnie epizoocji, może się odbywać zgodnie z postanowieniami ogólnemi, podanemi w cytowanem wyżej rozporządzeniu Min. Rol. i D. P. w Dz. Ust. Nr. 49 za 1920 r. poz. 302 w art. od 1 do 14.

3) Wywóz bydła rogatego zagranicę z Województwa Poleskiego jest nadal wzbroniony, do czasu zezwolenia na to Min. Rol. i D. P.

4) Przywóz i przepędzanie bydła rogatego do Województwa Poleskiego z województw zapowietrzonych zarazą płucną, może się odbywać na zasadach, podanych w rozporządzeniu mojem Nr. VI-300|Wet. z dnia 2.II-1926 r. (Dz. Urz. Woj. Nr. 3 za 1926 r. poz. 1).

5) Jednocześnie niniejszem kasuję rozporządzenie moje z dnia 7.IV-25 r. Nr. 1239|Wet. i z dnia 24.IV-26 r. za Nr. VI-1242|Wet. (Dz. Urzęd. Woj. Nr. 5 za 1925 r. poz. 62 i Dz. Urz. Woj. Nr. za 1926 r. poz. 63).

6) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia, aż do odwołania, pod rygorami przewidzianej odpowiedzialności sądowej za niezachowanie cytowanych przepisów.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski.*

142.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 3.XII-1926 r. Nr. VI-3683|Wet. w sprawie uchylenia rozporządzeń Nr. 2486|Wet., 2728|Wet. i 3230|Wet. ex 1926 r. o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt domowych w powiecie Brzeskim.**

Wobec wygaśnięcia pryszczycy w powiecie Brzeskim i mieście Brześciu, na podstawie par. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. Nr. 39 za 1921 r. poz. 235) i art. 1123 Ustawy Lekarskiej Tom. XIII Zb. Pr. b. ces. ros. wyd. 1905 r., niniejszem odwołuję rozporządzenie moje w danym przedmiocie z dnia 28-go sierpnia Nr. VI-2486|wet., z dnia 8 września Nr. VI-2728|wet. i z dnia 20-go października Nr. VI-3230|wet. z 1926 r.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski.*

143.

**Okólnik Nr. 91. Wojewody Poleskiego z dnia 4.XII-1926 r. Nr. V-7309—do wszystkich p. p. Starostów w przedmiocie wykonywania przez felczerów szczepień ochronnych przeciw płonicy.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia) reskryptem z dn. 23-go listopada r. b. Br. Z. O. 7814|26 wyjaśniło, że felczerzy nie są uprawnieni do wykonywania szczepień ochronnych przeciw płonicy.

Zakaz ten znajduje swoje uzasadnienie w art. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich (Dz. U. Nr. 64 poz. 396). Artykuł ten wyodrębnia szczepienia z pojęcia małej chirurgji przez traktowanie ich w oddzielnym ustępie c) tegoż artykułu, taksatywne natomiast wyszczególnienie w tym ustępie jako uprawnienia felczerów szczepienia ospy wyklucza wszystkie inne szczepienia ochronne a w ich liczbie szczepienia przeciw płonicy, wściekliźnie i t. p.

Art. 3 powołanej ustawy stanowiący, że „udzielanie pomocy leczniczej, niewchodzącej w zakres uprawnień, ustalonych w art. 2, jest dozwolone felczerom nie inaczej, jak z polecenia, względnie za zgodą i pod kierunkiem oraz odpowiedzialnością lekarza", również nie może znaleźć zastosowania co do szczepień przeciw płonicy, gdyż wykonywanie szczepień ochronnych nie podpada pod pojęcie pomocy leczniczej, przewidzianej tymże artykułem.

Z tych tedy powodów, felczerzy nie są uprawnieni do wykonywania samodzielnie lub na zlecenie lekarza szczepień ochronnych oprócz szczepienia ospy.

Zakaz ten nie dotyczy korzystania z usług felczerów przy wykonywaniu szczepień w asystencji lekarza.

Powyższe wyjaśnienie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podaję pp. Starostom do wiadomości i przestrzegania.

Wojewoda:
(—) J. *Krahelski.*

144.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 10.XII-1926 r. Nr. VI-3835 Wet. w sprawie częściowego uchylenia rozporządzenia Nr. VI 3015 Wet. i Nr. VI-3267 Wet. ex 1926 r. o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt racicowych w powiecie Kobryńskim.**

Wobec wygaśnięcia pryszczycy w m. Kobryniu, w gminie Strychowskiej i Pruszkowskiej, powiatu Kobryńskiego, na podstawie par. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. Nr. 39 za 1921 r. poz. 235) i art. 1123 Ustawy Lekarskiej Tom III Zb. Praw b. ces. ros., wyd. 1905 r., niniejszem ogłaszam powyższe miejscowości za wolne od pryszczycy i zwalniam je od rygorów podanych w rozporządzeniu mojem z dnia 7-go października 1926 r. Nr. VI-3015|Wet.

Co się zaś tyczy zapowietrzonych gmin Ozjackiej, Matjasowskiej i Zbirogowskiej, to takowe pozostają nadal w kontumacji z zastosowaniem do nich wszystkich rygorów, wskazanyah w wyżej wymienionym rozporządzeniu mojem.

Wojewoda:
*wz* (—) *Dr. Żymirski.*

145.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 12.XI-1926 r. Nr. III-6507/26 w sprawie jarmarków w Żabince.**

Do Pana Starosty

w Kobryniu.

Przychylając się do wniosku Pana Starosty z dnia 26.X. 1926 r. Nr. I.26859|26, na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3.III.1919 r. Nr. S. P. 241|2 (Dz. Urz. Nr. 8 poz. 25 ex 20) ustanawiam w m. Żabince gminy Zbirogi pow. Kobryńskiego, obok istniejących, 12 jarmarków rocznie, które będą się odbywać dnia 28. każdego miesiąca.

Wrazie gdyby na którykolwiek z wyznaczonych wyżej dni wypadła niedziela lub święto, jarmark odbędzie się następnego dnia powszedniego.

Przedmiotem obrotu handlowego na wymienionych jarmarkach będą wszelkie artykuły codziennej potrzeby, wszelkie produkty rolne, oraz inwentarz martwy i żywy t.j. konie, bydło, nierogacizna, ptactwo domowe.

Celem zapobieżenia, by jarmarki te nie były rozsadnikiem zaraźliwych chorób wśród żywego inwentarza, Zarząd gminy obowiązany jest ściśle przestrzegać przepisów o targowicy oraz winien każdorazowo zapewnić na tych jarmarkach lekarski dozór weterynaryjny.

Wojewoda:
(—) *Jan Krahelski.*

146.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 13.XI-1926 r. Nr. III-6607 26. w sprawie jarmarków w m. Tewlach.**

Do Pana Starosty

w Kobryniu.

Zgodnie z wnioskiem Pana Starosty z dnia 27.X.1926 r. Nr. I.28675|26, na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3.III.

1919 r. Nr. S. P. 241 2 (Dz. Urz. Nr. 8. poz. 35 ex 20) ustanawiam w m. Tewle gm. Matjasy pow. Kobryńskiego 24 (dwadzieścia cztery) jarmarki rocznie, które będą się odbywać 7 i 26 każdego miesiąca, względnie w dniu następnym, oileby na wyznaczony dzień danego miesiąca przypadła niedziela lub święto.

Przedmiotem obrotu handlowego na ustanowionych jarmarkach będą wszelkie artykuły codziennej potrzeby, wszelkie produkty rolne, oraz inwentarz martwy i żywy, t. j. konie, bydło, nierogacizna, ptactwo domowe.

Celem zapobieżenia, by wymienione jarmarki nie stały się rozsadnikiem zaraźliwych chorób wśród żywego inwentarza, Zarząd gminy Matjasy, obowiązany jest ściśle przestrzegać przepisów o targowicy, oraz winien każdorazowo zapewnić na tych jarmarkach lekarski dozór weterynaryjny.

Wojewoda:
(—) *Jan Krahelski.*

147.

**Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 19.XI-1926 r. Nr. III-6728/26, w sprawie jarmarków w Soszycznie.**

Do Pana Starosty
w Kamieniu-Koszyrskim.

Przychylając się do wniosku Pana Starosty z dnia 15.X-1926 r. Nr. II.15771, uzupełnionego sprawozdaniem z dnia 15.XI-1926 r. Nr. II.16759, na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3.III-1919 r. Nr. S. P. 241/2 (Dz. Urz. Nr. 8 poz. 25 ex 20) ustanawiam we wsi Soszycznie, gminy Soszyczno, powiatu Kamień-Koszyrskiego 24 jarmarków rocznie, które będą się odbywać w dnie 5 i 20 każdego miesiąca.

O ile na który z wyznaczonych dni wypadnie niedziela lub święto, jarmark odbędzie się w następny dzień powszedni.

Przedmiotem kupna-sprzedaży na ustanowionych jarmarkach będą wszelkie artykuły codziennej potrzeby i wszelkie produkty rolne, oraz inwentarz martwy i żywy t. j. konie, bydło, nierogacizna, ptactwo domowe.

Celem zapobieżenia, by jarmarki te nie stały się rozsadnikami zaraźliwych chorób wśród żywego inwentarza, winien Zarząd gminy jaknajściślej przestrzegać przepisów o urządzeniu targowicy i każdorazowo zapewnić na tych jarmarkach lekarski dozór weterynaryjny.

Wojewoda:
(—) *Jan Krahelski.*

148.

**Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i Monitorze Polskim w październiku i listopadzie 1926 r., posiadających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.**

1. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 100 z dn. 7 października 1926 r.

Poz. 578.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 września r. b. o wyznaczeniu na lata 1927 — 1929 w myśl art. 1142 U. P. C. terminów sprzedaży majątków nieruchomych w drodze licytacji.

Poz. 579.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 27 września o zmianie przepisów w sprawie ryczałtowania opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych i samorządowych.

Rozporządzenie to stanowi, iż nie można wysyłać za ryczałtowemi opłatami:

a) poleconych przesyłek listowych, obciążonych pobraniem oraz listów i kartek zleceniowych.

b) czasopism i wydawnictw perjodycznych, przesyłanych według ulgowej taryfy dla czasopism.

Nr. 101 z dnia 13 października 1926 r.

Poz. 580.

Ustawa z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie własności dla stosunków prywatnych wewnętrznych (międzydzielnicowych).

Poz. 581.

Ustawa z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie właściwem dla stosunków prywatnych międzynarodowych.

Uwaga: Obie powyższe ustawy (poz. 580 i 581), których dokładna znajomość jest niezbędna dla każdej osoby, mającej żywszą styczność z prawem cywilnem, będą ewent. poddane wyczerpującej analizie w dodatku do jednego z najbliższych dzienników urzędowych.

Poz. 582.

Ustawa z dnia 28 września 1926 r. w sprawie zmiany ustawy o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby, z dnia 19.V-1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272). Ustawa ta przesuwa termin, od którego ma obowiązywać powołana zasadnicza ustawa ubezpieczeniowa na terenie całego Państwa, za wyjątkiem części górnośląskiej Województwa Śląskiego — na dzień 9 czerwca 1926 r. i upoważnia Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ustalania kolejności pociągania do obowiązku ubezpieczenia poszczególnych kategorji osób, obowiązanych do przymusowego ubezpieczenia na wypadek choroby.

Poz. 588.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 września 1926 r. o zmianie dotychczasowych przepisów, dotyczących trybu przymusowego ściągania należności za dozór nad kotłami.

Mianowicie paragraf 7. rozporządzenia tegoż Ministra z dnia 2.XII-1921 r. (Dz. U. Nr. 103 poz. 746) został zmieniony w sposób następujący: Opłaty, nie wniesione w ciągu 2 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, będą ściągane drogą administracyjną, za pośrednictwem urzędów gminnych. Przy przymusowem ściąganiu dolicza się: 4 proc. tytułem kary za zwłokę za każdy miesiąc zwłoki na rzecz Stowarzyszenia Dozoru na Kotłami, 5 proc. od sumy zaległej, nie mniej jednak niż 5 zł. tytułem zwrotu kosztów egzekucji na rzecz Urzędu gminnego. Pozatem dolicza się rzeczywiście poniesione konieczne koszta ściągania.

Nr. 105 z dn. 26. października 1926 r.

Poz. 609.

Ustawa karna skarbowa z dn. 2.VIII-1926 r. Ustawa ta nowelizuje i reguluje przepisy, dotyczące karania przestępstw, polegających na naruszeniu przepisów w przedmiocie:

1) opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą;

2) monopolu spirytusowego oraz opodatkowania kwasu octowego i drożdży prasowanych;

3) monopolu tytuniowego;

4) monopolu solnego;

5) monopolu zapałczanego oraz opodatkowania zapalniczek;

6) państwowej wyłączności loterji;

7) podatku (akcyzy) od piwa;

8) podatku od wina i miodu syconego;

9) podatku od cukru;

10) podatku od olejów mineralnych i przetworów z nich (t. zw. przetwory naftowe);

11) podatku od węgla;

12) podatku od kart do gry;

13) wyrobu, sprzedaży i używania sztucznych substancji słodkich (sacharyny);

14) patentów akcyzowych;

15) obrotu towarowego z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Między innemi ustawa reguluje sprawy ubiegu kar, przedawnienia, zbiegu przestępstw, odpowiedzialności osób trzecich i w ten sposób wypełnia poważne luki w przepisach o rzecznictwie karno-skarbowem.

Nr. 106 z dn. 28 października 1926 r.

Poz. 610.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 października 1926 r. w sprawie uregulowania obrotu pieniężnego.

Najważniejsze postanowienia tego Rozporządzenia są:

Dotychczasowe bilety zdawkowe będą zamienione na bilety nowego typu po 5 i 23 złotych.

Obieg monet srebrnych, niklowych i bronzowych ogranicza się do 12 zł. na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej. Ogólna suma obiegu biletów państwowych oraz wyżej wymienionych monet nie może przekroczyć łącznej sumy 460 miljonów złotych.

Nr. 110 z dnia 6 listopada 1926 r.

Poz. 640.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada r. b. o karach za rozpowszechnianie nieprawdziwych wiadomości oraz o karach za zniewagę władz i ich przedstawicieli.

Rozporządzenie to przewiduje karalność:

1) za publiczne lub w druku rozpowszechnianie świadomie nieprawdziwej lub przekręconej wiadomości, mogącej wyrządzić szkodę państwu lub wywołać niepokój publiczny, a w szczególności wiadomości:

a) o grożącem Państwu z zewnątrz lub wewnątrz niebezpieczeństwie,

b) o działalności władz państwowych chociażby w obu wypadkach wiadomość podana była w formie pogłoski.

2) za publiczne, w druku, w piśmie do urzędu lub w urzędzie dopuszczanie się karanej według ustaw powszechnych zniewagi władz państwowych lub ich przedstawicieli podczas lub z powodu pełnienia przez nich czynności urzędowych, albo zniewagi przedstawicieli obcych Państw.

Poz. 641.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie regulowania kolejowych transportów węgla, koksu i brykietów węglowych, upoważniające Ministra komunikacji do ustalenia planu i kolejności powyższych transportów.

Nr. 115 z dnia 22 listopada 1926 r.

Poz. 670.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada o rozmieszczeniu i kompetencji terytorjalnej niektórych Sądów Pokoju. Między innemi rozporządzenie to stanowi:

1) Sąd Pokoju w Berezie Kartuskiej obejmuje miasta Berezę Kartuską i Sielec, tudzież gminy wiejskie Berezę Kartuską, Malecz Międzylesie, Rewjatycze i Sielec.

2) Sąd Pokoju w Prużanie obejmuje miasto Prużanę, tudzież gminy wiejskie Linowo, Prużanę i Rudniki.

3) Sąd Pokoju w Szereszewie obejmuje miasto Szereszew i gminy Horodeczno, Kotra, Szereszew i Suchopol; ta ostatnia jednocześnie zostaje wyłączoną z okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 roku.

Nr. 116 z dnia 25 listopada 1926 r.

Poz. 672.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada rb. o zmianie przepisów o kosztach w sprawach przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Opłaty wynoszą:

1) od pierwszego egzemplarza podania—3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 145 p. 1.);

2) od każdego załącznika, jako też każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, wraz z niem złożonych — po 50 gr. Podanie ponowne, przy którem jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlega opłacie; od załączników opłaca się jednak po 50 gr. od sztuki (art. 145 p. 2 i ustęp drugi);

3) za świadectwo — 3 zł. bez względu na ilość arkuszy (art. 154. ustęp pierwszy);

4) za odpis, sporządzony i poświadczony przez Najwyższy Trybunał Administracyjny—1 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157 ustęp pierwszy);

5) za poświadczanie przez Najwyższy Trybunał Administracyjny zgodności z pierwopisem odpisu, sporządzonego nieurzędownie (przez samą stronę) — 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 157 ustęp. drugi p. b.).

Rozporządzenie obowiązuje z dniem 1 stycznia 1927 roku.

2. W Monitorze Polskim ogłoszone zostały w miesiącach październiku i listopadzie 1926 r. następujące tezy orzeczeń Najwyższego Trybunału Administracyjnego (Nr.Nr. 238, 242, 247 i 254).

## Prawo Materjalne Ogólne.

### Sprawy budowlane.

b) Obowiązujące na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. poz. 176 dz. pr. na obszarze b. zaboru rosyjskiego, rozporządzenia b. jener. gubernatora niemieckiego z 20 listopada 1917 r. (dz. rozp. Nr. 99 poz. 421) i z 29 listopada 1916 (dz. rozp. Nr. 55 poz. 266) oraz rozporządzenie tegoż jenerał-gubernatora z 8 kwietnia 1916 r. (dz. rozp. Nr. 29), dotyczące wyłącznie rozszerzenia Warszawskiego okręgu miejskiego i sporządzenia planu zabudowania dla m. Warszawy, ustanawiają tylko jedną instancję w przedmiocie zatwierdzania planów regulacji i zabudowania wsi i miast, którą stosownie do art. 1 p. 4 ustawy z 29 kwietnia 1919 r. poz. 283 dz. pr., jest Min. Rob. Publ. względnie organy państwowe, działające z polecenia tegoż Ministerstwa.

c) Zatwierdzenie planów regulacji miasta przez radę miejską, o którym mówi p. 13 art. 21 dekretu o samorządzie miejskim, rozumieć należy jako przyjęcie przez organ gminy projektów, opracowanych przez magistrat, lecz nie stanowi ostatecznego zatwierdzenia, o którym mówi art. 3 p. e. rozp. b. jenerał-gubernatora niemieckiego z 29 listopada 1916 r., po uskutecznieniu którego przez Ministerstwo Robót Publicznych, stają się one (plany) obowiązującemi zarówno dla wszystkich stron zainteresowanych jak i dla władz, w szczególności dla władz inspekcyjno-budowlanych.

d) Prawo, przyznane władzy państwowej w § 10 rozp. z 29 listopada 1916 r. b. jenerał-gubernatora niemieckiego w przedmiocie ograniczenia stron co do wznoszenia nowych budowli oraz nadbudówek już w trakcie procedury zatwierdzania planów regulacyjnych, przed ostatecznem ich zatwierdzeniem, pozostawione jest swobodnemu uznaniu tej władzy. (Wyrok z 6 listopada 1925 l. rej. 1721|24).

3. Osoba trzecia, która twierdzi, że zarządzenie władzy, wydane z tytułu prawa publicznego, narusza jej prawa prywatne, nie jest legitymowaną do zaskarżenia podobnego zarządzenia przed N. T. A., a w szczególności przepisy budowlane, obowiązujące na obszarze b. zaboru rosyjskiego, nie uprawniają do tego sąsiada, który twierdzi, że przez udzielanie wbrew obowiązującym przepisom ustawy pozwolenia na wzniesienie budowli na sąsiedniej nieruchomości zostały naruszone jego prawa prywatne. (Wyrok z dnia 18 grudnia 1925 l. rej. 26|24).

### Drogi publiczne.

2. Art. 23 ustawy z 10 grudnia 1920 dz. ust. z 1921 r. nie uprawnia władzy do nałożenia kosztów utrzymania drogi publicznej gminnej wyłącznie na osoby, otrzymujące z budowy lub utrzymania danej drogi szczególne korzyści lub też nadmiernie jej używające. (Wyrok z dn. 9 marca 1926 r. l. rej. 413|24).

## Funkcjonarjusze państwowi.

### Prawa i obowiązki służbowe.

1. Według ustępu ostatniego art. 3 ustawy amnestyjnej z dn. 6 lipca 1913 poz. 555 dz. ust., wykroczenia służbowe funkcjonarjuszów państwowych cywilnych, pociągające za sobą kary porządkowe, są objęte amnestją. (Wyrok z dnia 5 maja 1925 l. rej. 667|24).

5. Przeniesienie w stan spoczynku urzędnika, pozostającego w stanie nieczynnym, na zasadzie art. 29 lit. d. ustawy emerytalnej wobec przepisu zawartego w art. 56 ust. o państw. służbie cywilnej w brzmieniu art. 4 ustawy z dn. 28 lipca 1922 poz. 606 dz. ust., nie wymaga uprzedniego zwolnienia ze służby państwowej przez powołaną do tego władzę. (Wyrok z dn. 21 grudnia 1925 l. rej. 1244|24).

## Funkcjonarjusze państwowi.

### Uposażenie.

1. Podstawą należności uposażenia według przepisów ustawy z dn. 9 października 1923 r. poz. 924 dz. ust., o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, jest nominacja na pewne stanowiska lub do pewnego stopnia służbowego, a u wstępujących do służby państwowej, także fakt objęcia służby na zasadzie nominacji.

Pełnienie przez funkcjonarjusza państwowego, objętego przepisami cytowanej ustawy, z polecenia władzy przełożonej czynności, połączonych ze stanowiskiem wyżej uposażonem, nie uzasadnia roszczenia do pobierania przez czas pełnienia tych czynności wyższego uposażenia. (Wyrok z dnia 10 lutego 1925 r. l. rej. 745|24).

3. W myśl art. 98 ustawy z dnia 9 października 1923 poz. 924 dz. ust., przy ustalaniu szczebla uposażeniowego zalicza się w całości tylko czas, spędzony w ostatnio posiadanym stopniu służbowym, cała zaś poprzednia służba, niezależnie od stopni służbowych, zalicza się tylko w ułamku. (Wyrok z dnia 5 maja 1925 r. l. rej. 645|24).

4. Jeżeli funkcjonarjusz państwowy przeszedł z jednego działu służby państwowej do innego, w którym zasady hierarchji służbowej są unormowane odmiennie, nie może on korzystać co do służby, spędzonej przed wspomnianem przejściem z przepisu art. 98 ustawy z dnia 9 października 1923 r. poz. 924 dz. ust., pozwalającego na liczenie w całości do oznaczenia szczebla uposażenia w obrębie grupy służby, spędzonej w ostatnio posiadanym stopniu. (Wyrok z dnia 19 maja 1925 l. rej. 786|24).

5. Przy ustalaniu według przepisu art. 99 ustawy z dnia 9 października 1923 poz. 924 dz. ust. o uposażeniu funkcjonarjuszów cywilnych i wojska terminu początkowego czasu, policzalnego w całości do oznaczenia szczebla w obrębie grupy uposażenia, decydują daty nominacji i awansów t.j. daty decyzji nominacyjnych i awansowych, bądź też, w razie podania w osnowie tych decyzji odrębnych dat ich skuteczności lub ważności, te ostatnie daty. (Wyrok z dnia 2 lipca 1925, l. rej. 2120|24).

6. Przy pierwszem zaliczeniu urzędników państwowych do grup uposażenia, ustanowionych ustawą z dn. 9 października 1923 poz. 924 dz. ust., decyduje, zgodnie z art. 98 tej ustawy, ostatnio przed jej wyjściem w życie posiadany stopień służbowy, a nie pobierane uposażenie wyższego stopnia służbowego. (Wyrok z dnia 8 czerwca 1926 l. rej. 1764|24).

8. a) Właściwa władza, zwalniająca urzędnika ze służby na zasadzie art. 116 ustawy z dn. 17-go lutego 1922 o państw. służbie cywilnej ma prawo jednocześnie go mianować na stanowisko niższej aniżeli poprzednio zajmowane, grupy uposażenia i nadać mu tylko pierwszy szczebel w danej grupie, a to w myśl art. 7 ustawy z dn. 9.X-1923 o uposażeniu funkcjonarjuszów państw. i wojska (poz. 924 dz. ust.).

b) Wypłacanie przez władzę naczelną urzędnikowi, ponownie przyjętemu do służby, uposażenia według dawniej przyznanego wyższego szczebla jest równoczesne z wyrażeniem przewidzianej w art. 64 ustawy z dn. 17 lutego 1922 o państw. służbie cywilnej (dz, ust. R. P. poz. 164) zgody właściwej władzy naczelnej na przywrócenie temu urzędnikowi praw, nabytych poprzednią służbą co do przyznania mu odpowiedniego szczebla uposażenia. (Wyrok z dnia 13 stycznia 1926 r. l. rej. 1280|24).

10. Udzielona urzędnikowi zaliczka na uposażenie nie podpada pod pojęcie zajęcia administracyjnego, w odniesieniu więc do niej nie mają zastosowania postanowienia art. 47 ustawy o państwowej służbie cywilnej. (Wyrok z dnia 5 marca 1926 l. rej. 1554|25).

12. a) Decyzje w przedmiocie wymiaru uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, jako wydawane na podstawie przepisów wymagających w interesie publicznym bezwzględnego ich przestrzegania, nie nabierają wobec władz materjalnej prawomocności, wobec czego mogą być w razie stwierdzenia błędnego zastosowania przepisów ustawy, poddane rewizji i odpowiednio sprostowane, a to bez względu nawet na ewentualną ich formalną prawomocność.

## Funkcjonarjusze państwowi

### Należytości uboczne.

1. Prawo do kosztów przesiedlenia funkcjonarjusza państw. powstaje jako rezultat zarządzenia władzy o przeniesieniu funkcjonarjusza na inne miejsce służbowe, a przeto koszta przesiedlenia, dokonanego przed zarządzeniem o przeniesieniu, nie mogą być uwzględniane. (Wyrok z dn. 31.X-1924 r. l. rej. 771|23).

### Emerytury i zaopatrzenia.

2. Funkcjonarjusze b. państw. zaborczych, przyjęci do służby w Państwie Polskiem w charakterze pracowników nieetatowych, mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego, o ile posiadają warunki przewidziane w art. 95 ustawy emerytalnej z dn. 11 grudnia 1923 r. (Wyrok z dn. 15 kwietnia 1923 r. l. rej. 1174|24).

3. Przy zaliczaniu do wysługi emerytalnej czasu służby samorządowej lub pracy zawodowej, władza naczelna, w myśl ustępu 2 art. 97 ustawy emerytalnej z dn. 11 grudnia 1923 w brzmieniu noweli z dn. 13 lutego 1924 r. przy ocenie dostarczonych dowodów o nabyciu kwalifikacji i doświadczenia, jest związana danemi, ustalonemi w kwalifikacji służbowej. Ta sama zasada stosuje się przy doliczaniu lat, przewidzianem w ustępie 2 znowelizowanego art. 98 powyższej ustawy. (Wyrok z dnia 22.IV-1925 r. l. rej. 1254|24.

5. Art. 29 ustawy emerytalnej z dn. 28 lipca 1921 r. nie uzasadnia żądania o waloryzacji jednorazowego zasiłku dla wdowy, przewidzianego w art. 44 tejże ustawy. (Wyrok z dn. 4 maja 1925 r. l. rej. 708|24).

b) Prawo na zaliczenie 4 lat za studja wyższe zgodnie z art. 37 ustawy emerytalnej z dn. 11.XII 1923 poz. 46 dz. ust. z 1924 r. nie uzasadnia żądania o spensjonowanie w myśl p. o. art. 28 tejże ustawy emerytalnej.

c) Właściwa władza, na podstawie 2 ustępu art. 29 ustawy emerytalnej z dn. 11.XII 1923 w brzmieniu noweli z dn. 13 lutego 1924 poz. 178 dz. ust., ma prawo przenieść w stan spoczynku funkcjonarjusza, który mając 60 lat wieku, przesłużył wraz z doliczeniem 4 lat za studja wyższe 35 lat. (Wyrok z dn. 6.V-1925 r. l. rej. 475|24).

7) a. Zaliczenie pewnej ilości lat służby względnie przyznanie emerytury przez władzę najwyższą b. państwa zaborczego w drodze łaski, poza normalnemi przepisami emerytalnemi tegoż państwa, niema znaczenia przy obliczaniu uposażenia emerytalnego w Państwie Polskiem.

b). Funkcjonarjuszowi Państwa Polskiego, którego poprzednia służba państw., wobec zwolnienia na własne żądanie uległa przerwie, czas służby przed przerwą zaliczony być może do wysługi emerytalnej wyłącznie na podstawie decyzji właściwej władzy naczelnej i za zgodą Ministra Skarbu.

c) Zaliczenie do wysługi lat, dokonane przez komisję weryfikacyjną w myśl art. 19 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. poz. 429 Dz. Ust., nie przesądza zgodnie z art. 97 Ustawy z dn. 11.III.1923 r. poz. 46|24 Dz. Ust. zaliczenia czasu tego do emerytury. (Wyrok z dn. 3 czerwca 1926 l. rej. 343/24).

8). Art. 44 ustawy emerytalnej z dn. 11.III.1923 r. poz. 46|24 Dz. Ust. nie zmienia wcale postanowień art. 116 Ustawy o państw. służbie cywilnej z dn. 17.II 1922 r. poz. 164 Dz. Ust., gdyż dotyczy tylko wypadku opuszczenia służby z powodu fizycznej niezdolności do jej pełnienia oraz wypadków zwolnienia za służby na zasadzie art. 54 i 56 tejże ustawy. (Wyrok z dn. 28 września 1925 l. rej. 1807/24).

9) Czas służby państwowej w b. zaborze rosyjskim na stanowisku kandydata do posad sądowych, przed wydaniem ustaw z dn. 3 czerwca 1885 r. (Rosyj. Zb. Pr. i rozp. za 1885 r. Nr. 61) i z dn. 24 grudnia 1891 r. (Ros. Zb. Pr. i rozp. za 1892 r. Nr. 3) nie był w b. Państwie Rosyjskiem zaliczalny do emerytury. (Wyrok z dnia 28 września 1925 r. l. rej. 1516/24).

10) Prawo wdów i sierot po emeryt. wojskowych byłych państw zaborczych do pensji z art. 51 ust. z dn. 5 sierpnia 1922 r. poz. 616 Dz. Ust., posiadających osobiście obywatelstwo Państwa Polskiego, nie stoi w zależności od prawa do obywatelstwa polskiego męża wzgl. ojca. (Uchwała kompletu wzmocnionego z dnia 14 listopada 1925 r. l. rej. 1355/24).

14. Art. 19 lit. 2 ustawy emerytalnej z dn. 28 lipca 1921 r. i art. 40 ust. emerytalnej z dnia 11.XII 1923 r. nie mają zastosowania do urzędników, zwolnionych na zasadzie art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państw. służbie cywilnej. (Wyrok z dn. 9.XII 1925 r. l. rej. 2039/24).

15. Dobrowolne wystąpienie ze służby państwowej polskiej emerytowonego funkcjonarjusza byłych Państw zaborczych nie pozbawia go prawa do uposażenia emerytalnego z art. 82 ustawy z dn. 11 grudnia 1923 r. p. 46. Dz. Ust. z 1924 r. (Wyrok z dn. 14 grudnia l. rej, 426|25).

16. Prawo na urlop wypoczynkowy z art. 36 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. p. 164 Dz. Ust. nie może powodować przesunięcia terminu przeniesienia funkcjonarjusza w stan spoczynku aż do ukończenia okresu takiego urlopu należnego ewent. funkcjonarjuszowi. (Wyrok z dn. 7 grudnia 1925 l. rej. 2089/24).

17. Postawienie przez Ministra Skarbu wniosku, przewidzianego w 2 ustępie art. 82 ustawy emerytalnej z dn. 11.XII 1923 poz. 46 Dz. Ust. u r. 1924, jest wyłącznie uzależnione od swobodnego uznania tegoż Ministra. (Wyrok z dnia 25 listopada l. rej. 1963|24).

20. Orzeczenie w sprawach emerytalnych, wydane przez odnośne władze po 1.X 1923 r., a przed ogłoszeniem nowej ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. r. w dz. ustaw, ulegają rewizji z punktu widzenia zasad tej ustawy, wobec rozciągnięcia art. 110 jej mocy obowiązującej wstecz od 1.X 1923 r. i uchylenia z tymże dniem dotychczas obowiązującej ustawy. (Uchwała kompletu wzmocnionego z dnia 1.XII 1925 r. L. rej. 577/25).

21. Do wdów po emerytowanych funkcjonarjuszach państwowych i emerytowanych wojskowych b. państw. zaborczych, których małżeństwo zostało zawarte po przejściu na emeryturę, wobec treści art. 89 z dnia 11.XII 1923 poz. 46 ust. z r. 1924, ma zastosowanie art. 69, tejże ustawy. (Wyrok z dnia 27 stycznia 1926 r. l. rej. 1196/25).

22. a) Właściwa władza, zwalniając urzędnika ze służby na zasadzie art. 116 ustawy z dn. 17.II. 1922 o państwowej służbie cywilnej, ma prawo jednocześnie go mianować na stanowisko niższej, aniżeli poprzednio zajmowane, grupy uposażenia i nadać mu tylko pierwszy szczebel w danej grupie, a to w myśl art. 7 ustawy z dn. 9.X.1923 o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (poz. 924 dz. ust.).

b) Wypłacenie przez władzę naczelną urzędnikowi, ponownie przyjętemu do służby, uposażenia według dawniej przyznanego wyższego szczebla jest równoczesne z wyrażeniem przewidzianej w art. 64 ustawy z dnia 17.II-1922 o państwowej służbie cywilnej (poz. 164 dz. ust.) zgody właściwej władzy naczelnej na przywrócenie temu urzędnikowi praw, nabytych poprzednią służbą co do przyznania mu odpowiedniego szczebla uposażenia. (Wyrok z dnia 13.I-1926 r. l. rej. 1280|24).

23. Czas ochotniczej służby wojskowej funkcjonarjuszów państwowych, którzy wstąpili w charakterze ochotników do wojska za zgodą władzy i po zwolnieniu z wojska zostali mianowani funkcjonarjuszami państwowymi, podlega zaliczeniu do normalnie policzalnego do wysługi emerytalnej czasu służby państwowej polskiej. (Wyrok z dnia 23.XII-1925 r. l. rej. 302|25).

25. a) Przeciw orzeczeniom władzy naczelnej, wypływającym z artykułów 26 i 27 ustawy em. z dn. 11.XII-23, służy zażalenie względnie skarga wyłącznie do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

b) Wniesienie przez funkcjonarjusza państwowego podania o przeniesienie w stan spoczynku z pewną określoną datą nie pozbawia władzy prawa przeniesienia z urzędu tegoż funkcjonarjusza w stan spoczynku z datą wcześniejszą o ile zachodzi jeden z warunków, przepisanych art. 29 i 30 ustawy emerytalnej. (Wyrok z dnia 1.II-1926 r l. rej. 2092|24).

26. Funkcjonarjuszom państwowym, którzy w całości lub części podnieśli opłacone przez siebie składki emerytalne do kas pensyjnych b. państw. zaborczych, doliczenie do wysługi emerytalnej lat za okres podniesionych składek, w myśl art 48 ustawy emerytalnej z dn. 11.XII-1923 w brzmieniu noweli z dn. 13.II-1924 r. poz. 178 dz. ust., może nastąpić dopiero po uregulowaniu sprawy spłaty tych składek. (Wyrok z dnia 24.II-1926 r. l. rej. 355|25).

27. O prawach emerytalnych urzędnika stałego, powołanego do służby prowizorycznej, decydują przepisy służbowe i emerytalne miejsca ostatniej siedziby służbowej tegoż w charakterze urzędnika stałego. (Wyrok z dnia 21.IV-1926 r. l. rej. 1404|25).

28. Ani postanowienie art. 22 ustawy z dnia 5.VIII 1922 r. poz. 616 dz. ust. o zaopatrzeniu emerytalnem wojskowych i ich rodzin, ani też postanowienia art. 56 i 57 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. poz. 46|24 dz. ust. nie mają zastosowania do emerytów b. państw zaborczych. (Wyrok z dnia 31.III 1926 l. rej. 1639|24).

29. a) Wskazany art. 33 ustawy emerytalnej z dnia 11.XII 1913 poz. 46|24 dz. ust. termin 30-dniowy do wniesienia zażalenia do właściwej władzy naczelnej jest prekluzyjny; po upływie tego terminu rewizja prawomocnego orzeczenia władzy, przyznającego uposażenie emerytalne, jest dopuszczalna tylko w wypadku, wskazanym w art. 36 powyższej ustawy.

b) Przewidziane w art. 36 ustawy emerytalnej z dn. 11.XII 1923 zgłoszenie roszczenia do wyższego usposażenia emerytalnego nie jest ograniczone jakimkolwiek terminem.

c) Funkcjonarjusz państwowy, roszczący sobie na zasadzie art. 36 ustawy emerytalnej z 11.XII 1923 prawo do uposażenia emerytalnego w wyższym wymiarze, aniżeli to wynika z dat, zawartych w wykazie stanu służby, względnie ze złożonych władzy dokumentów, musi udowodnić swoje roszczenie nowemi dokumentami, potwierdzającemi nowe okoliczności, nieznane uprzednio odnośnej władzy. (Wyrok z dn. 14. IV-1926 l. rej. 499|25).

## II.

149.

## RUCH SŁUŻBOWY

w m-cu listopadzie 1926 r.

### A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

*mianował*:

Sarneckiego Jakóba, nadkomisarza P.P. urzędnikiem I-szej kategorji w VI-ym (szóstym) st. sł. w Starostwie w Kobryniu, z równoczesnem poruczeniem kierownictwa tegoż Starostwa.

Kwaśniewskiego Mikołaja, pułkownika lekarza prowizorycznym urzędnikiem administracyjnym I-szej kategorji w VI-tym (szóstym) st. sł. z równoczesnem poruczeniem kierownictwa Starostwa w Stolinie.

*przeniósł*:

Barana Franciszka prowizorycznego urzędnika VI-go st. sł. i kierownika Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim — w dotychczasowym stopniu służbowym i charakterze służbowym do Starostwa w Brześciu n|B. z równoczesnem poruczeniem kierownictwa tegoż Starostwa.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

*mianował*:

Podgórskiego Jana, prowizorycznego referenta w VII-ym st. sł. Wojewódzkiej Komisji Ochrony Lasów, prowizorycznym komisarzem ochrony lasów I-go Obwodu Województwa Poleskiego z siedzibą w Brześciu n/B. w tym samym (siódmym) stopniu służbowym.

W o j e w o d a:

*dopuścił do służby przygotowawczej*:

Siemińskiego Leona, w charakterze praktykanta I-szej kategorji w X-tym (dziesiątym) st. sł. do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

*przeniósł*:

Grodyńskiego Stanisława, urzędnika VII-go st. sł. Starostwa w Kobryniu, w dotychczasowym stopniu i charakterze służbowym do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego — ze względów służbowych na podstawie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Iwaszkiewicza Władysława, prowizorycznego urzędnika VIII-go st. sł. P. U. W. do Starostwa w Brześciu n/B. ze względów służbowych.

Wałachiewicza Feliksa, prowizorycznego urzędnika X-go st. sł. P. U W., do Starostwa w Brześciu n|B. ze względów służbowych.

Siemińskiego Leona, praktykanta I-szej kategorji w X-tym st. sł. P. U. W. do Starostwa w Łunińcu— ze względów służbowych.

### B. W STAROSTWACH.

Minister Spraw Wewnętrznych.

*mianował*:

Kossobudzkiego Konstantego, Starostę Brzeskiego w VI-tym st. sł. urzędnikiem administracyjnym I-szej kstegorji w VI st. sł. (szóstym) w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim.

*zwolnił*:

Janiszewskiego Aurelego, prowizorycznego urzędnika VI-go st. sł. i Starostę w Stolinie ze stanowiska prowizorycznego Starosty Stolińskiego i ze służby państwowej na podstawie art. 62-go ustawy o państwowej służbie cywilnej.

W o j e w o d a:

*dopuścił do służby przygotowawczej*:

Lorenca Feliksa w charakterze praktykanta III-ciej kategorji w XII-tym (dwunastym) st. sł. do Starostwa w Kamieniu-Koszyrskim.

*przeniósł*:

Demidecki-Demidowicza Adama, prow. urzędnika VIII-go st. sł. ze Starostwa w Brześciu do Starostwa w Kobryniu — ze względów służbowych.

Smolskiego Jana, praktykanta III-ciej kategorji w XII st. sł. ze Starostwa Brzeskiego do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

C. W INSPEKTORACIE WETERYNARJI.

W o j e w o d a:

*przyjął na kontraktową służbę*:

Semela Adolfa w charakterze lekarza weterynaryjnero przy akcji zwalczania zarazy płucnej bydła rogatego w Województwie Poleskiem z uposażeniem według VII-go (siódmego) st. sł. na czas od 1.XI 1926 do 1927 r.

Bnkacza Włodzimierza

Zembickiego Mikołaja

Skirzyńskiego Leona, wszystkich trzech w charakterze sanitarjuszy weterynaryjnych przy akcji zwalczania zarazy płucnej bydła rogatego w Województwie Poleskiem, z uposażeniem według X-go (dziesiątego) st. sł. na okres sześciomiesięczny.

Łogwina Daniela, w charakterze sanitarjusza weterynaryjnego na kordonie pogranicznym Województwa Poleskiego z uposażeniem według XI-go (jedenastego) st. sł.

150.

**Zarejestrowane stowarzyszenia i związki w miesiącu listopadzie 1926 r.**

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 5.XI.1926 r. pod Nr. 340 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Sielcu nad Jasiołdą" powiatu Prużańskiego, L. IV-10881|26.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 12.XI.1926 r. pod Nr. 341 stowarzyszenie pod nazwą: Stowarzyszenie dobroczynne Gmilal Chesed w Pińsku" L. IV-10959|26.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 18.XI-1926 r. pod Nr. 342 stowarzyszenia pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Ogniowej w Czuczewiczach pow. Łunnieckiego. Nr. IV-11144|26.

4) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 18.XI-1926 r. pod Nr. 343 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo Ochotniczej Straży Ogniowej w Czudzinie" pow. Łuninieckiego. L. IV-11145|26.

5) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 19.XI-1926 r. pod Nr. 344 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko rolnicze w Bluweniczach" pow. Brzeskiego L. IV-11261|26.

6) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 26.XI-1926 r. pod Nr. 346 stowarzyszenie pod nazwą „Kamień-Żyrowieckie kółko rolnicze" (pow. Brzeski) L. IV-11436|26.

7) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 29.XI-1926 r. pod Nr. 347 stowarzyszenie pod nazwą: „Stowarzyszenie Chewra Kadisza w Pińsku". L. IV-11447|26.

8) Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 30.XI-1926 r. pod Nr. 348 stowarzyszenie pod nazwą: „Towarzystwo pogrzebowe ostatnia posługa dla dzielnicy Karolińskiej w Pińsku Chewra Kadisze Wejchesed Sret Emes" L. IV-11504|26.

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

a.

**Edykty o poszukiwaniu osób wojskowych, na terenie działań wojennych.**

**P. K. U. Łuniniec.**

L. dz. 19092|III|26.

Piotr Hołownicz, syn Daniela i Marji, urodzony 21.XII-1887 r. w m. Łunińcu, wojew. Poleskiego z zawodu rolnik, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w 84 Syber. p.p. b. armji Rosyjskiej.

Pozostała żona Hołownicz Anna, zamieszkała w Łunińcu, ubiega sią o zaopatrzenie.

L. dz. 19498|III|26.

Hrycewicz-Hryciuk Jakób, syn Trofima i Eudokji, urodzony 24 X-1890 r. w Zamoroczeniu, gm. Wysock, pow. Stolin, wojew. Poleskie, z zawodu rolnik, zaginął podczas wojny światowej w bitwie z niemcami pod Baranowiczami w 1916 r., przebywając w 8 Moskiewskim pułku Grenad. b. arm. Ros.

Pozostała żona Uljana Hrycewicz-Hryciuk zamieszkała w Zamoroczeniu gm. Wysock, pow. Stolin, ubiega się o zaopatrzenie.

L. dz. 19785|III|26.

Paczko Jakób, syn Andrzeja i Domny, urodzony w r. 1888 w Otwierzycach, gm. i pow. Stolin, wojew. Poleskie, z zawodu rolnik, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w 159 p.p. b. arm. ros.

Jachnowiec Ignacy, zam. w Otwierzycach, gm. i pow. Stolin, prawny opiekun nad sierotami, pozostałemi po zaginionym na wojnie Paczko Jakóbie ubiega się o zaopatrzenie dla tychże.

L. dz. 19787|III|26.

Maksimczyk Klemens, syn Jakóba i Aleksandry, urodzony w 1888 roku w Kwasiewiczach, gm. i pow. Kosów, wojew. Poleskie, z zawodu rolnik, zaginął w bitwie z niemcami w 1915 r. pod Ostrołęką, przebywając w 37 p. p. b. arm. rosyjsk.

Pozostała żona Olga Maksimczyk, zam. w Kwasiewiczach, gm. i pow. Kosów Poleski ubiega się o zaopatrzenie.

L. dz. 19788|III|26.

Gonczar Jerzy, syn Ignacego i Anastazji, urodzony w 1884 r. w Juraszkach, gm. i pow. Kosów, wojew. Poleskie, z zawodu rolnik, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w 118 Szujskim p. p. b. arm. ros.

Pozostała żona Agata Gonczar, zam. w Juraszkach gm. i pow. Kosów, ubiega się o zaopatrzenie

L. dz. 19866|III|26.

Wakulicz Piotr, syn Stefana i Agafji, urodzony w 1883 r. 29.X w Golcach, gm. Płotnica, pow. Stolin, wojew. Poleskie, z zawodu rolnik, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w 472 p. p. b. arm. ros.

Pozostała żona Wiera Wakulicz, zam. w Golcach, gm. Płotnica, pow. Stolin, ubiega się o zaopatrzenie.

L. dz. 19972|III|26.

Dorużyński Józef, syn Karola, urodz. 1.I-1879 r. w Różanie, pow. Kosów Poleski z zawodu robotnik, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w b. arm. ros.

Pozostała żona Marja Dorużyńska, zam. w Różanie pow. Kosów Poleski ubiega się o zaopatrzenie.

L. dz. 19974|III|26.

Makarewicz Bazyl, syn Ignacego i Anastazji, urodzony dn. 26.XII-1893 r. w Nowosadach, gm. Różany, pow. Kosów, wojew. Poleskie z zawodu rolnik, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w b. armji ros.

Ojciec zaginionego Ignacy Makarewicz, zam w Nowosadach, gm. Różany, pow. Kosów-Poleski, ubiega się o zaopatrzenie po zaginionym.

L. dz. 20437|III|26.

Stachiejko Samuel, syn Jakóba i Anny, urodzony dnia 23. sierpnia 1792 r. w Dawidgródku, pow. Stolińskiego, wojew. Poleskiego z zawodu rybak, zaginął podczas wojny światowej, przebywając w 33 Jeleckim p. p. b. arm. ros.

Matka zaginionego Anna Stachiejko, zamieszkała w Dawidgródku, pow. Stolin, ubiega się o zaopatrzenie.

**P. K. U. Pińsk.**

L. dz. 16381|III|26.

1) Sulżyc Stefan, urodz. w 1881 r. we wsi Bastycze, gm. Stawek, pow. Pińsk, wojew. Poleskiego, tamże przynależny i przed pójściem na wojnę zamieszkały, jako szeregowiec b. arm. ros. zginął na froncie rosyjsko-niemieckim.

Poszukuje żona Sulżyc Paraskiewa, zamieszkała we wsi Bastycze, gm. Stawek, pow. Piński.

2) Buśko Kalenik, urodz. w 1885 r. we wsi Bastycze gm. Stawek, pow. Pińsk, wojew. Poleskiego, tamże przynależny i przed pójściem na wojnę zamieszkały, jako szeregowiec b. arm. ros. zginął na froncie rosyjsko-niemieckim.

Poszukuje żona Buśko Anna zamieszkała we wsi Bastycze gm. Stawek, pow. Pińsk.

3) Grzybowicz Andrzej, Urodz. w 1876 r. we wsi Linin, gm. Stawek pow. Pińsk. wojew. Poleskiego, tamże przynależy i przed pójściem na wojnę zamieszkały, jako szeregowiec b. armji ros. zginął na froncie rosyjsko-niemieckim. Poszukuje żona Grybowicz Jewdokja, zamieszk. we wsi Bastycze, gm. Stawek, pow. Pińsk.

4) Sulżyc Dymitr, urodz. w 1880 r. we wsi Bastycze gm. Stawek pow. Pińsk, wojew. Poleskiego, tamże przynależny i przed pójściem na wojnę zamieszkały, jako szeregowiec b. arm. ros. zginął na froncie rosyjsko-niemieckim. Poszukuje żona Sulżyc Marja, zamieszkała we wsi Bastycze, gm. Stawek, pow. Piński.

5) Bajko Grzegorz, urodz. 3 1886 r. we wsi i gminie Żabczyce, pow. Pińsk, wojew. Poleskiego w 1885 r. we wsi i gminie Zabczyce, pow. Pińsk, wojew. Poleskiego, tamże przynależny i przed pójściem na wojnę zamieszkały, jako szeregowiec b. arm. ros., jako szeregowiec arm. ros. zginął na froncie rosyjsko-niemieckim. Poszukuje żona Bajko Eugenja, zamieszkała we wsi i gminie Zabczyce, pow. Piński.

**P. K. U. Brześć n/B.**

L. dz. 35587/26.

Ignacy Droń z zawodu rolnik, urodzony dn. 9.VI-1882 r. w Ratajczycach, pow. Brzeski, syn Jana, służył w 3 p.p. b. arm. ros. „Narwski". Poszukuje żona Marta Droń.

L. da. 36701/III|26.

Frydman Hil, z zawodu garncarz, urodzony w r. 1895 w osadzie Łomazy, pow. Biała-Podlaska, syn Wigdora i Baszy-Leji, służył w 8 p. p. Poszukuje żona Frydman Ruchla.

Wzywa się wszystkich, którzyby o wyżej wymienionych posiadali jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o ich zaginięciu, śmierci lub istnieniu, by zawiadomili o tem właściwą Powiatową Komendę Uzupełnień w ciągu 3-ch miesięcy od daty ogłoszenia powyższych edyktów z powołaniem się na podane liczby dziennika.

b.

# OGŁOSZENIA

## O ZAGUBIONYCH DOKUMENTACH.

(Po raz 1-szy).

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec na imię Grzegorza Budczanina.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. K. Brześć n|B. Nr. 387 Naumczykowi Zacharowi.

Legitymacja graniczna, wydana przez Starostwo Stolińskie za Nr. 12946 na imię Iliji Kopca.

Dokument zwolnienia Nr. 738378, wystawiony dnia 25.I-1926 r. Nr. Kop. 555|26 przez D-wo 13 baonu K. O. P. na imię Jana Zogala.

Legitymacja nauczycielska, wydana przez Kuratorjum Poleskiego Okręgu Szkolnego w Brześciu n|B., Legitymacja uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, oraz pozwolenie na broń krótką, wydane przez Starostwo w Sarnach dnia 14.II-1926 r. L. 4586|26.

Dowód osobisty wzoru Nr. 1 (stałego), wydany przez Starostwo Włoszczowskie za Nr. 8 Ser. 225508, na imię Józefa Mroza.

Karta na broń za Nr. 204206, wydana w dniu 26.I-26 r. przez Starostwo Brzeskie na imię Kazimierza Grzywaczewskiego.

Książeczka wojskowa, wydana w dniu 18-IV 1923 r. przez P. K. U. Brześć n|B., za Nr. 346 na imię Teodora Dawidowicza.

Legitymacje kolejowe, wydane przez Dyrekcję Radomską, z których 1) z dnia 8. listopada 1923 r. Nr. 20179 — Serja A., wydana na imię Antoniny Makuch, żony funkcjonarjusza kolejoweyo ze st. Sarny i 2) z dnia 2. stycznia 1925 r. Nr. 6399 Serja A., wydana na imię Marji Makuch.

Decyzją Wojewody Poleskiego z dn. 4.X 1926 r. Nr. 12061|26 unieważnione zostały: dowód osobisty Serja B. Nr. 077708 i paszport zagraniczny Serja E. Nr. 067618, wydane przez Starostwo Brzeskie Zylberowi Fiszelowi.

Poświadczenie wzoru Nr. 27, wydane przez Komisję Poborową w Kosowie Poleskim za L. 551 z kat. „B" Jakucie Pawłowi.

Książeczka wojskowa Nr. 671, wydana przez P. K. U. Brześć na imię Tworka Zygmunta rocz. 1896.

Pozwolenie na kupno broni, wydane przez Starostwo Kamień-Koszyrskie za Nr. 03631 Mordce Zafranowi.

Legitymacja graniczna Nr. 17279, wydana przez Starostwo Stolińskie na imię Franciszka Galickiego.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 76 na imię Bazylego Prusaka.

Akt uznania obywatelstwa Państwa Polskiego Nr. III. AB. 3148 i zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej Nr. 9329|9342| 9160, wydane przez Starostwo Łunınieckie, oraz książeczka wojskowa i karta mob., wydane przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 80 na imię Bolesława Goworowskiego.

Książeczka wojskowa, wystawiona przez P. K. U. Łuck rez. r. 1896 na imię Hałuszka Trofima.

Książeczka wojskowa rez. 1892, wydana przez P. K. U. Łuck na imię Józefa Herasimowicza.

Książeczka wojskowa rez. rocz. 1885, wydana przez P. K. U. Łuck na imię Kuźmy Teluka.

Zaświadczenie wojskowe o przeniesieniu do nadkontyngensu rocznika 1904 Teodora Nogorodzkiego.

Pozwolenie na broń krótką, wydane przez Starostwo Sarneńskie z ważnością na rok 1926 Włodzimierzowi Konieczko.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B. za Nr. 188 na imię Józefa Wierebieja.

Dowód osobisty wzór Nr. I Serja A. Nr. 340261|rej. Nr. 3262, wystawiony przez Starostwo Kowelskie na imię Jerzego Baratajewa.

Książeczka wojskowa Nr. 6 na imię rez. rocz. 1889 Sergjusza Ryżko.

Legitymacja graniczna Nr. 13483, wystawiona w 1924 r. przez Starostwo Stolińskie na imię Adama Kruka.

Książeczka wojskowa, wystawiona przez P. K. U. Łuck na imię rez. rocznika 1890 Ziółkowskiego Jana.

Książeczka wojskowa, wydana w dn. 2.III 1923 r. za Nr. 1719 na imię roczn. 1901 Andrzeja Iljaszuka.

Książka stanu służby oficerskiej Nr. 69, wystawiona przez P. K. U. Kościeszyn na imię kapitana rezerwy Zygfryda Dąbrowskiego.

Karta mobilizacyjna wydana za L. Gł. Ks. Ewid. 853|2 przez P. K. U. Łuniniec na imię Nazara Bruckiego.

Książeczka wojskowa 92, wystawiona przez P. K. U. Łuniniec na imię Andrzeja Orobieja.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Prużańskie na imię Aleksandra Zdanowicza.

Książeczka wojskowa Nr. 83|1893, wydana przez P.K.U. Pińsk na imię rez. Mejera-Lipmana Włodawskiego.

Zaświadczenie o rejestracji urzędnika wojskowego, wydane przez P. K. U. Łuniniec na imię Wiktora Kiernożyckiego.

Dowód osobisty Nr. 1885|299739, wydany przez Starostwo Drohiczyńskie na imię Aksentego Danilewicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec Nr. 38 na imię Zołnieryka.

Książeczka wojskowa, roczn. 1897 r., wydana przez P. K. U. Łuniniec z dnia 23.IV-1923 r. za Nr. 27., metryka urodzenia, wydana przez notarjusza m. Łunińca, metryka ślubna, wydana przez księdza prawosławnego w parafji Bostyń, świadectwo z ukończenia 6-ciu klas gimnazjalnych rosyjskich w m. Mozyrzu, obecnie pod Rosją sowiecką — w roku 1918—1919, odpis z paszportu rosyjskiego ojca Korzuna Włodzimierza, metryka urodzenia żony Julji Korzun z domu Szumskiej, zgubiona przez Jana Korzuna.

Książeczka wojskowa Nr. 1493, wydana przez P. K. U. Brześć n/B. na imię Grzegorza Danielczuka.

Legitymacja tymczasowa, wydana przez Starostwo w Sarnach za Nr. 3730 na imię Antoniego Walczuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuck rez. roczn. 1898 na imię Kiryła Karpiszyna.

Zaświadczenie, wydane przez Centralny Komitet Ukraińskich Emigrantów w Warszawie na imię Stefana Łapko.

Książeczka wojskowa Nr. 234/1900 oraz karta mob. za L. gł. ks. 214/1900, wydane przez 35 p.p. (Łuków) na imię rez. Jakima Maśko.

(Po raz 2-gi)

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuck rezerwiście rocznika 1896 na imię Romana Prótkopada.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć za Nr. 219 na imię Włodzimierza Trusa.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Pińskie za K. 13/550 na imię Marji Orłowicz.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 4040/5502/5609 oraz karta rejestracyjna, wydana przez P. K. U. Łuniniec na imię Tichona Jurewicza.

Pozwolenie na broń Nr. 245603/248 i karta łowiecka Mr. 104825/248, wydane na imię Adama Rozko.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Białej Podlaskiej za Nr. 961/23 na imię Ludwika Sidorowicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n/B., rez. roczn. 1793 na imię Jana Demidziuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuck rezer. r. 1898 Szmulowi Frejmanowi.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej Nr. 15576, wydane przez Starostwo Stolińskie na imię Pawła Masło.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 176 na imię Józefa Dzięddziewicza.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Łunínieckie za Nr. 682 na imię Josela Działowickiego.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kosowskie za Nr. 119 na imię Włodzimierza Kiryka.

Karta mobilizacyjna, wydana przez P. K. U. Pińsk w 1923 r. na imię Szkopy Nikodyma.

Karta zwolnienia, wydana przez P. K. U. Pińsk na imię Nikona Krawczyka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Pińsk za L. 334/1891 na imię Grzegorza Łomaka.

Książeczka wojskowa i karta mob., wydane przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 36 na imię Grzegorza Chilko.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łunínieckie za Nr. 1001/1170/1083 na imię Marka Sieczki.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łunínieckie za Nr. 5562/6402/6833 na imię Grzegorza Malkiewicza.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łunínieckie za Nr. 10720/592/967 na imię Bazylego Kowcika.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łunínieckie za Nr. 7167/6743/6985 na imię Paraskiewji Krukowicz.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Kowel rezerw. rocznika 1887 Sezonowi Czopowi.

Książeczka wojskowa za L. 803/1901 wydana przez P. K. U. Pińsk na imię rezerw. Wasyla Klimowicza.

Karta zwolnienia, wydana przez P. K. U. Pińsk za Nr. 642 na imię Raby Bazyla.

Legitymacja urzędowa Nr. 1823, wydana przez Kom. P. P. Województwa Poleskiego w Brześciu n/B. na imię posterunkowego Wacława Kundzicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Łuck, notarjalny odpis dowodu osobistego, wydanego przez Starostwo Sarneńskie w r. 1923 na imię Jana Macelego.

Dowód osobisty wz. I. Serja B. Nr. 453.277, wydany przez Starostwo Brzeskie na imię Mendla Bekera.

Książeczka wojskowa wraz z kartą mobiliz. wydana przez P. K. U. Kowel, poświadczenie obywatelstwa, wydane przez Starostwo Kamień-Koszyrskie, świadectwo urodzenia, wydane przez urząd parafji Zarzecze pow. Bielsk, certyfikat przynależności, wydany przez Urz. gm. Zarzecze, dowód członkowski z Centralnego Związku Osadników Wojskowych i weksel na 150 zł., podpisany

przez Antoniego Pudełko — wydane na imię Józefa Pudełko.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 87 na imię Sergjusza Kowalewicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Łuniniec za L. 37 na imię Abrama-Lejby Samsonowicza.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 180 i książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Brześć n|B., na imię Józefa Brodowskiego.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 1651 na imię Mikołaja Jelca.

Dowód osobisty stały, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 1752 na imię Heleny Mańkowskiej.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B., za Nr. 614 na imię Jana Zgiery.

Poświadczenie wojskowe dla roczn. 1905, wydane przez Komisję Przeglądową w Kamieńcu Litewskim na imię Feliksa Belziuka.

Duplikat dowodu osobistego, wydany przez Starostwo Kobryńskie wzoru I Nr. 313 na imię Mowszy-Dawida Zbara.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 223 na imię Jana Chruszczyka.

Legitymacja służbowa, wydana przez Komend. Wojew. P. P. za L. 1656-b na imię Józefa Czerwińskiego.

Wykaz stanu służbowego, wydany w 1922 r. przez Omską Szkołę Topograficzną zjednoczoną z Omskiej i Taszkenckiej na imię Wiktora Sagatowskiego.

Zaświadczenie o zarejestrowaniu rocznika 1907, wydane przez Magistrat m. Kobrynia Nr. 62 na imię Mejera Chajeta.

Karta ewidencyjna zwierzęcia pociągowego, wydana przez Komisję Przeglądową w Nowosiółkach Nr. 2214 IX na imię Arosta Skraszczuka.

Ks. Leon Łyszczyński zgubił przedni numer samochodowy Nr. 19356.

(Po raz 3-ci).

Karta zwolnienia, wydana przez P. K. U. Pińsk za L. 55 na imię Judela Burmana.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuck na imię Jefrema Kutienca urodz. w r. 1892.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K.U. Łuniniec za L. 246 na imię Maksyma Szerko.

Dowód osobisty, wydany w r. 1922 przez Starostwo Brzeskie na imię Apolonjusza Huka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kosowskie za Nr. 784|24 na imię Adama Jakimowicza.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 9518|2 na imię Adolfiny Marczyk.

Poświadczenie wzoru Nr. 2, wydane przez Komisję Poborową w Żabince 19 maja 1926 r. na imię Kalistrata Radczuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n B. Nr. 616 na imię Ignacego Kowalczuka

Tymczasowe zaświadczenie demobilu, wydane przez D-wo Dywizjonu Samochod. Nr. 1025 na imię Nauma Weremko.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n B. za Nr. 733 na imię Szol Mikołaja.

Karta mob., wydana przez P. K. U. Brześć n B., w r. 1926 bez numeru na imię Grzegorza Pietruczyka.

Zaświadczenie tożsamości na prawo pobytu w strefie nadgranicznej Nr. 16711|25 r., wydane przez Starostwo Stolińskie na imię Nasti Minicz.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie, książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć, zaświadczenie z M.S.W. o nadaniu ziemi, książeczka inwalidzka, wydana przez Związek Inwalidów w Brześciu — na imię Stefana Bieluka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuck w 1923 r. rezerwiście r. 1897 Piotrowi Korzykowi.

Legitymacja urzędowa, wydana przez Komendę P. P. w Brześciu n|B. za Nr. 490 na imię b. st. post. Marjana Bloka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 1925 na imię Lejzora Ditkowskiego.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 273 na imię Fiedota Gryckiewicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 17 na imię Stefana Goreglada.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 7 na imię Bolesława Gawarowskiego.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie w r. 1924 na imię Jadwigi Gigiel.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Baranowicze za Nr. 1285|II-B na imię Teofila Lasoty.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B., za Nr. 1030 na imię Eryka Rozina.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n/B., za Nr. 1122 na imię Abe Zająca.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 8027|8144 oraz 2 zł. wraz z notesem na imię Pawła Czermana.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. w Równem za Nr. 1351 na imię Stefana Duzinczuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B., za Nr. 263 na imię Nikity Niebielczuka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 85 na imię Ksenji Romaniuk.

Zaświadczenie tymczasowe, wydane przez Komisję Pobor. w Drohiczynie rocznikowi 1905 Antoniemu Demkowiczowi.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec na imię Michała Puszkara.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec na imię Jana Klimca.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Łuniniec na imię Szawela Myszałowa.

Książeczka wojskowa Nr. 32|1892, wydana przez P. K. U. Brześć n|B. na imię Mikołaja Wakulczyka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Prużańskie za Nr. 1527 na imię Józefa Kapli.

Legitymacja nauczycielska Nr. 201, wydana przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poleskiego w Brześciu n|B. na imię Zenobji Radostawiec.

Zaświadczenie tożsamości na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Stolińskie za Nr. 12770|24 na imię Akuliny Znowiec.

Legitymacja wydana, przez Komendanta Wojewódzkiej P. P. w Brześciu n|B. za L. 84 na imię st. przod. Jana Dreslera.

Zaświadczenie o zwolnieniu z wojska, wydane w Nowym Sączu rocz. 1903 Michołejowi Frodmanowi.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. w Piński na imię Andrzeja Dawidiuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K.U. Pińsk roczn. 1892 Janowi Kozaczukowi.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Pińsk roczn. 1896 Teodorowi Kobiecowi.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Koreckie i książka wojskowa przez P. K. U. Korecką na imię Aleksandra Adamskiego.

Karta mobiliz., wydana przez P. K. U. Pińsk na imię Andrzeja Adamowicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Pińsk na imię Romana Sawsiuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K.U. Pińsk na imię Aleksandra Ruzymczyka roczn. 1894.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Pińskie Nr. 23553 w roku 1922 na imię Fomy Goldszoła.

Książeczka wojskowa, wydana w 1924 roku przez P. K. U. w Białej Podlaskiej na imię Stefana Gerasimczuka (Tobolki).

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Pińskie za Nr. 5206 na imię Jankiela Blezowskiego.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Pińsk na imię Łazara Filipczuka.

Karta mobilizacyjna, wydana przez P. K. U. Pińsk za Nr. 10116 na imię Ignacego Olesiuka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P .K. U. Pińsk na imię Ananja Tichonczuka roczn. 1897.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Pińsk na imię Ilizego Taszlikowicza.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej, wydane przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 10083|1156 na imię Aleksandra Bobryka.

Tymczasowe zaświadczenie, wydane przez P. K. U. Łuck na imię Stefana Kocika.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B. Nr. 12|II-D. na imię Leona Predeluka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B. Nr. 508 na imię Kiryła Pietruczyka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n|B. Nr. 501 na imię Jakuba Kaluszyka.

Książeczka wojskowa i karta mob. za L. 826|8 roczn. 1899, wydane przez P. K. U. Baranowicze na imię Antoniego Ługowskiego.

Portfel skórzany czarny, zawierający 60 zł. i świadectwo przemysłowe Nr. 1221 klasa III kategorji IV na prawo handlu rozwozowego towarami galanteryjnemi w Województwie Poleskiem, wydane przez Kasę Skarbową w Kobryniu na imię Chaima-Symche Kalanowicza.

**Komunikaty o zaginionym inwentarzu żywym.**

Do mieszkanki wsi Sielec, gm. Prusk, pow. Kobryńskiego, Tekli Romaniuk, przybłąkała się krowa, maści czerwonej, bez prawego roga, lat około 15, sprzedana przez T. Romaniuk w dniu 20 września 1926 r. na jarmarku w Kobryniu, nieznajomemu żydowi.

Przybłąkała się w dniu 12.XI r. ub. i znajduje się przy Urzędzie gminy Łyszczyckiej klacz maści ciemno-kasztanowatej, lat około 7-miu, z gwiazdką na czole, grzywa na prawą stronę, wzrostu niskiego, wartości 200 zł.

Przybłąkała się w dniu 10.XII 1925 r. do Estny Szejmel, zam. na Kijowskiem Przedmieściu ul. V dom Nr. 6, koza maści białej.

## Komunikaty o skradzionych i zgubionych pieczęciach urzędowych.

W dniu 6 października r. ub. skradziono sołtysowi wsi Kołozuby, gminy Różańskiej, pow. Kosowskiego Antoniemu Strokowi pieczątkę służbową z napisem: „Sołtys gromady Kołozuby".

Sołtys wsi Chotynicze tejże gminy, powiatu Łuninieckiego Piotr Jaroszewicz zgubił pieczęć urzędową kauczukową, z napisem „Sołtys wsi Chotynicze".

Dnia 29.VII r. b. skradziono w Urzędzie Gminnym w Wieszczętach, pow. Bielskiego pieczęć gminy oraz zeszyt zawierający 28 niezużytych blankietów paszportów na bydło. Skradziona pieczęć posiadała kształt okrągły o średnicy 28 mm., podwójny z napisem dookoła brzegu „Gmina Wieszczęta" w środku napis powiat Bielsko.

Zarząd gminy w Morszynie, pow. Stryj, Wojew. Stanisławowskie, zgubił 17 października 1926 r. pieczęć gminy Morszyn. Pieczęć kauczuwa, o napisie polskim „Urząd gminy w Morszynie".

1) Przewodniczącemu obszaru dworskiego Głuchowo w powiecie Kościańskim, Województwa Poznańskiego, zaginęła pieczęć służbowa. Pieczęć była ogrągła o średnicy 34 mm. z podwójną obwódką. W środku pieczęci umieszczony był napis „Obszar dworski" a w kolo wielkiemi literami „Głuchowo" — powiat Kościański.

Nowa pieczęć ma dla odróżnienia umieszczony napis w koło „Głuchowo—powiat Kościański" małemi literami.

2) Z mieszkania sołtysa gminy Pawlinek, powiat Mogileński, Wojew. Poznańskiego skradziono urzędową pieczątkę gminną.

Pieczęć była okrągla o średnicy 3 cm. i zawierała napis „Parlinek, Solectwo, powiat mogileński".

Dnia 29 października 1926 roku skradziono po włamaniu się do biur magistrackich miasta Kcyni w Wojew. Poznańskim nastepujące pieczęcie:

a) Pieczęć okrągła w środku z orłem polskim z napisem w części górnej: „Miejski Urząd Policyjny", pod orłem zaś z napisem: „Kcynia".

Pieczęcie te unieważniam.

W miejsce tychże pieczęci sprawiono nowe, a to:

1) Zamiast pieczęci ad a) pieczęć okrągłą w środku z herbem miasta Kcyni (biały orzeł na czerwonem tle, nad którym widnieje liczba 1262) z napisem nad herbem „Magistrat" — pod hernem zaś „miasta Kcyni".

2) Zamiast pieczęci ad b) pieczęć okrągłą w środku z herbem miasta Kcyni (jak powyżej), okolonego napisem: „Miejski Urząd Policyjny miasta Kcyni".

## Komunikat o unieważnieniu dokumentów.

Decyzją Wojewody Poleskiego z dnia 9 listopada 1926 r. Nr. II ŚC. 12582|26 zostały unieważnione: dowód osobisty z datą 4.XII 1923 r. Nr. 471. Serja A. Nr. 307344 wydany przez Starostwo Kosowskie oraz paszport zagraniczny wzoru II z daty 3.XI 1924 r. Nr. 344. Serja 050546 wydany przez Starostwo Brzeskie Gierszonowi Ragotnerowi.

Decyzją Wojewody Poleskiego z dnia 25.XI 1926 r. Nr. II. S:C. 13022/26 został unieważniony dowód osobisty, Serja A. Nr. 036657, wydany przez Starostwo Łunienieckie Szejndli Ratner.

Komunikat Prasowy Ministra Spraw Zagranicznych, Dep. Konsularny Wydział K. II z dnia 21.XI-1927 r. Nr. K. II. a 7773|26 w sprawie terminu zgłaszania pretensji do Biura weteranów o uzyskanie odszkodowania wojennego.

W sprawie odszkodowań wypłaconych przez Rząd Stanów Zjednoczonych rodzinom inwalidów i poległych b. żolnierzy armji Stanów Zjednoczonych z wojny światowej Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że uchwalony przez kongres Stanów Zjednoczonych termin pięcioletni od daty smierci lub utraty zdolności zawodowej żołnierza, w przeciągu którego przysługiwalo prawo ubiegania się o odszkodowanie — został obecnie przedłużony na dalszych pięc lat, t.j do lat dziesięciu od daty wypadku.

Zainteresowani, którzy nie wykorzystali przysługującego im prawa otrzymania odszkodowania z powodu upływu pięcioletniego terminu mają więc możność dalszego o nie starania się.

Osobami uprawnionemi do ubiegania się o odszkodowanie są: a) wdowa po zabitym względnie żona weterana-inwalidy i dzieci również nieślubne i adoptowane — po przedłożeniu koniecznych dokumentów oraz b) rodzice zabitego lub weterana-inwalidy lecz tylko w tym wypadku gdy niema osób w poprzednim punkcie wymienionych.

Wdowa po zabitym względnie żona weterana i dzieci nie mają potrzeby udowadniać zależności materjalnej od weterana podczas gdy rodzice muszą udowodnić, iż byli zależni materjalnie gdyż w przeciwnym razie odszkodowanie nie będzie im przyznane. Podania o odszkodowanie mogą być kierowane bezpośrednio do biura weteranów w Waszyngtonie (United States Veterans Bureau Washington) lub należycie ostemplowane — do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

# OGŁOSZENIE.

(Na zasadzie art. 33 pkt. 1 Ust. z dn. 2.XII 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izb Lekarskich (Dz. Ust. Nr. 105. poz. 763.)

SĄD NACZELNEJ IZBY LEKARSKIEJ

w pełnym składzie pod przewodnictwem Przewodni-

czącego II Wydziału Sądu N.I.L. doktora Antoniego Smiechowskiego, w obecności Sędziów doktorów: Jana Bełkowskiego (Sprawozdawca), Stanisława Gębarskiego, Aleksandra Gruszczyńskiego, Władysława Jancewskiego (Pisarz), Stanisława Jankowskiego, Zdzisława Kotiersa, Franciszka Kowalskiego, Adolfa Kozerskiego, Wacława Łapińskiego, Bronisława Łuczyckiego, Jana Modrzewskiego, Eugenjusza Osińskiego, Teodora Podczaskiego, Marjana Ryłki, Mikołaja Starkiewicza, Michała Salpetera, Henryka Trenknera. Antoniego Turskiego, Eugenjusza Wiszniewskiego, Zofji Wojnówny, Aleksandra Zurakowskiego, w sprawie odwoławczej doktora Józefa Gejslera na wyrok Sądu Izby Lekarskiej Lubelskiej z dnia 13 grudnia 1925 roku L. 323|25 po przeprowadzonej dnia 23 października 1926 roku Rozprawie Głównej wydał następujący

W Y R O K

Sąd Naczelnej Izby Lekarskiej zmienia wyrok Sądu Izby Lekarskiej Lubelskiej na następujący: Doktór Józef Gejsler jest winien nadużycia zaufania Stowarzyszenia Lekarzy w Brześciu n.B., poderwania niezbędnej solidarności stanu lekarskiego i przeciwstawienia się nakazanemu przez Ustawę o ustroju i zakresie działania Izb Lekarskich obowiązkowi strzeżenia spraw, dotyczących interesów i bytu stanu lekarskiego, Jego praw, godności i sumienności, czego dopuścił się w celu zdobycia posady lekarza Naczelnego Kasy Chorych w Brześciu którą po dziś dzień zajmuje, i dla tego Sąd N. I. L.

S K A Z U J E

Doktora Józefa Gejslera na naganę, obostrzoną ogłoszeniem wyroku w Dzienniku Urzędowym z podaniem imienia i nazwiska zasądzonego na jego koszt, odebraniem mu czynnego i biernego prawa wyborczego na okres jednej kadencji urzędowania Rady Izby, na grzywnę złotych 110 (sto dziesięć), oraz na zapłacenie kosztów postępowania Sądu Naczelnej Izby Lekarskiej złotych 90 (dziewięćdziesiąt) i kosztów postępowania Sądu Izby Lekarskiej Lubelskiej.

Za zgodność:
Naczelnik Izby Lekarskiej Lubelskiej
mp. Dr. *J. Modrzewski.*

# OGŁOSZENIE.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu nad Bugiem podaje do publicznej wiadomości, że Poleska Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu swem w dniu 5 maja 1925 r., po rozpoznaniu sprawy o scaleniu gruntów wsi Meneweż, gminy Ziołowskiej powiatu Kobryńskiego,

UCHWALIŁA:

1. Wniosek gospodarzy wsi Meneweż, z dn. 9.IX-24 r. o wdrożenie postępowania scaleniowego. zbadany przez Komisarza Ziemskiego w dn. 13, 14, 15 lutego 1925 r. w myśl art. 15 ust. z dnia 31.VII-23 r. o scaleniu zatwierdzić.

2. Ustalić obszar scalenia z gruntów nadziałowych pomienionej wsi obszaru około 383 ha gruntòw kupionych z majątku Derewne, obszaru ok. 233 ha, czyli ogólny obszar wynosić będzie ok. 616 ha, w granicach następujących:

Dział I. z półn. wsch. z majątkiem Dziurdziewki i wsi Czerniakowo, ze wschodu — w. Czerniakowo i las państwowy nadleśnictwa Prużańskiego z południa — grunta maj. Meneweż, z zachodu — grunta wsi Dziatkowicze i futor Bazylego Klimowicza.

Dział II. z południa — w. Torokań z poł. zachodu — grunta wsi Sukacze, w pozostałej części z maj. Derewna.

Dział III. (łąkowy) znajduje się wewnątrz wsi Derewne i gruntów cerkwi tejże wsi.

3. Wdrożyć jednoczesne postępowanie scaleniowe na całym obszarze w p. 2 wymienionym.

Wyżej wymienione orzeczenie Poleskiej Okręgowej Komisji Ziemskiej orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie z dnia 24 sierpnia 1926 r. zostało utrzymane w mocy.

**Poleski Okręgowy Urząd Ziemski**
**w Brześciu n.B.**

# OGŁOSZENIE.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n|B. podaje do publicznej wiadomości, że Poleska Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu swem w dniu 27 listopada 1925 r. po rozpoznaniu sprawy o scaleniu gruntów wsi Widzibor, gminy Stolińskiej, powiatu Stolińskiego,

UCHWALIŁA:

I. Wniosek gospodarzy wsi Widzibor z dnia 1.VII-1925 roku o wdrożenie postępowania scaleniowego, zbadany przez Komisarza Ziemskiego w dn. 14.VIII-1925 w myśl art. 15 Ust. z dn. 31.VII-1923 r. o scalenie gruntów zatwierdzić.

II. Ustalić obszar scalenia składający się z gruntów:

a) nadziałowych wsi Widzibor o obszarze 336 dz. 1602 sążn., b) nabytych przez gromadę wsi Widzibor — 319 dz. 1228 sążn., c) nabytych przez poszczególnych gosp. wsi Widzibor—51 dz. 1942 sążn., d) nabytych przez poszczególnych gosp. wsi Widzibor — 1800 sążn., e) darowanych Mikołajowi Maciuszkowi z Widzibora—3 dz. 290 sążn., f) nabytych przez 5 mieszk. wsi Widzibor z maj. Widzibor 3 dz. 816 sążn., g) stanowiących własność Bazylego Kowalczuka—14 dz. h) wygonu nabytego przez gromadę wsi Widzibor — 2 dz., i) maj. Duboj, znajdujących się w szachownicy z gruntami wsi Widzibor i zaprzedanych przez właściciela majątku różnym nabywcom, k) 100 dz. kol. Wólka-Oreja, znajdujących się w szachownicy z gruntami wsi Widzibor — około 100 dz., l) mieszkańca wsi Kokorniki — Adama Litwinowicza, ur. Guzowata—4 dz., m) majątku Duboj, obciążonych serwitutem na rzecz wsi Widzibor — 120 dz. 1680 sążn., o łącznej przestrzeni około 1053 dz. 1700 sążn. położonych w 5 działkach w granicach: Dział I (Zasadniczy) od północy gr. maj. Widzibor i częściowo gr. maj. Duboj, od wschodu gr. maj. Duboj, od południa gr. maj. Duboj i Widzibor i od zachodu gr. maj. Widzibor. Dział II. od zachodu gr. maj. Terebiszczcze — z pozostałych stron gr. maj. Widzibor. Dział III. ze wszystkich stron grunta maj. Widzibor. Dział IV. ze wszystkich stron gr. maj. Widzibor. Dział V. ze wszystkich stron grunta maj. Widzibor.

III. Nakazać jednoczesne postępowanie scaleniowe na całym obszarze w p. II wymienionym.

IV. W myśl art. 7 Ust. z dnia 31.VII-1923 r. nakazać likwidację serwitutu przysługującego wsi Widzibor i podział wspólnot — z urzędu.

**Poleski Okręgowy Urząd Ziemski**
**w Brześciu n.B.**

# OGŁOSZENIE.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n|B. podaje do publicznej wiadomości, że Poleska Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu swem w dniu 28 kwietnia 1926 roku po rozpoznaniu sprawy o scalaniu gruntów wsi Wojehoszcza I., gminy Kamień-Koszyrskiej, powiatu Kamień-Koszyrskiego

UCHWALIŁA:

I. Wniosek gospodarzy wsi Wojehoszcza I-sza, gm. Kamień-Koszyrskiej, tegoż powiatu z dnia 26|VI-1924 r. wdrożenia postępowania scaleniowego zbadany przez Komisarza Ziemskiego, pow. Kamień-Koszyrskiego p. Tadeusza Jałowickiego dnia 13 lipca 1925 r. w myśl art. 25 ust. z dnia 31.VII-1923 r. o scaleniu gruntów zatwierdzić.

II. Ustalić obszar scalenia składający się z gruntów:

a) nadziałowych wsi Wojehoszcza I-sza — 500 ha, b) gruntów wsi Wojehoszcza nabytych z b. maj. Wojehoszcza — 1500 ha, c) gruntów cerkiewnych wsi Krymno — 25 ha, d) gruntów Kolonji Perebroby — 8 ha.

Razem cały wyszczególniony obszar obejmuje — 2030 ha i położony w granicach następujących.

Z północy z gruntami nadziałowymi wsi Wojehoszcza II-a i inaczej Kremienicze, gruntami maj. Worokomla, własność Ignacego Krasickiego i gruntami wsi Worokomla — ze wschodu grunta wsi Krymno, grunta Kolonji Krymno — grunta prywatne Adama i Leona Bulikowskich pod nazwą Kolonji Perebrody z gruntami Kolonji Perebrody i Kolonji Krymno i gruntami prywatnemi Aleksandra Borowskiego. Z południa grunta prywatne maj. Polica własność Paschalskiego oraz grunta nadziałowe wsi Polica oraz grunta nabyte z folw. Czerepczyka przez włościan wsi Polica.

Z zachodu grunta nadziałowe wsi Lutno, grunta prywatne maj. Jeziorko, własność Józefa Sawickiego — grunta maj. Wojehoszcza II-a, własność Zygmunta Markiewicza.

III. Wdrożyć jednocześnie postępowanie scaleniowe na całym obszarze w punkcie II wymienionym.

**Poleski Okręgowy Urząd Ziemski**
**w Brześciu n|B.**

# Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu n.B. podaje do publicznej wiadomości, że Poleska Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu swem w dniu 8 czerwca 1926 roku po rozpoznaniu sprawy o scaleniu gruntów zaść. Lublin (Karpowicze), gminy moroczańskiej, powiatu Pińskiego.

UCHWALIŁA:

1) wniosek gospodarzy zaść. „Lubin" Karpowicze, z dnia 28 lipca 1925 r. o wdrożenie postępowania scaleniowego, zbadany przez Komisarza Ziemskiego w dn. 18 września 1925 r. w myśl art 16 Ust. z dnia 31. VII 1923 r. i z dnia 18.XII 1925 r. o scaleniu gruntów zatwierdzić.

II. Utworzyć obszar scaleniowy, składający się z gruntów: darowanych zaść: „Lubin" Karpowicze obszarem około 221 ha. w granicach następujących:

Dział I w północy z gruntami b. maj. Planta-Zarzeczna, ze wschodu grunty zaścianka Lubin-Repeckich i grunty Kałłaura, z południa grunty zaścianka Łubin-Dubinieckich i z zachodu grunty wsi Lublin.

Dział II graniczy ze wszystkich stron z gruntami wsi Lublin.

III. Wdrożyć jednocześnie postępowanie scaleniowe na obszarze pomienionym w p. II niniejszego.

Wyżej wymienione orzeczenie Poleskiej Okręgowej Komisji Ziemskiej orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie z dnia 21 września 1926 r. zostało utrzymane w mocy.

**Poleski Okręgowy Urząd Ziemski**

**w Brześciu n.B.**

Druk. „Literacka" Brześć nad Bugiem. 3-go Maja Nr. 3.